

151. löggjafarþing 2019–2020.

Þingskjal x — x. mál.

Stjórnarfrumvarp.

Frumvarp til laga

um breytingu á ýmsum lögum á sviði fiskveiðistjórnunar (viðurlög, tengdir aðilar o.fl.)

Frá sjávarútvegs- og landbúnaðarráðherra.

I. KAFLI

Breyting á lögum nr. 57/1996, um umgengni um nytjastofa sjávar.

1. gr.

Nýr málsliður bætist við 1. mgr. 8. gr. laganna svohljóðandi: Eftirlitsmönnum Fiskistofu er heimill aðgangur að rafrænum vöktunarkerfum á löndunarhöfnum í þeim tilgangi að hafa eftirlit með löndun afla.

2. gr.

4. mgr. 9. gr. laganna orðast svo:

Skipstjórnarmenn veiðiskipa, sem hljóta veiðileyfi í atvinnuskyni skv. lögum um stjórn fiskveiða, skulu halda rafrænar afladagbækur eða rafræna aflaskráningu með snjallsímaforriti. Skal með reglugerð kveða nánar á um þær upplýsingar sem skrá skal í afladagbækur, form þeirra og skil til Fiskistofu. Fiskistofa getur svipt skip leyfi til veiða í atvinnuskyni vegna vanskila á afladagbókum og skal leyfissvipting standa þar til skil hafa verið gerð eða skýringar hafa verið gefnar á ástæðum vanskila. Þá er skipstjórum skipa sem vinna afla um borð skylt að halda um vinnslu aflans í sérstaka vinnsludagbók á því formi sem Fiskistofa samþykkir.

3. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 12. gr. laganna:

- Á milli orðanna „skila“ og „skýrslum“ í 2. mgr. kemur: Fiskistofu.
- Í stað orðsins „ráðuneytið“ í niðurlagi 2. mgr. kemur: stofnunin.
- Í stað 3. og 4. mgr. koma þrjár nýjar málsgreinar, svohljóðandi:

Fiskistofa skal skora á hvern þann sem vanrækir að veita upplýsingar skv. 2. mgr. að bæta úr. Um leið skal hlutaðeigandi gefinn kostur á að upplýsa um ástæður tafa við upplýsingaskil. Leiðbeina skal um að dagsektir verði lagðar á að sjö dögum liðnum hafi umræddar upplýsingar ekki borist, nema að hlutaðeigandi upplýsi sannanlega um ástæður, sem honum verður ekki um kennt og gerðu honum ókleift að veita upplýsingarnar. Jafn skjótt og slíkum tálmunum lýkur skal veita Fiskistofu upplýsingarnar.

Dagsektir skulu nema 30.000 kr. fyrir hvern byrjaðan dag. Ákvörðun um dagsektir skal tilkynna skriflega þeim sem hún beinist að. Ákvörðun um dagsektir felur það í sér að sá aðili sem ákvörðunin beinist að skal greiða sekt fyrir hvern dag frá og með upphafi fyrsta virka dags eftir að honum var tilkynnt um ákvörðunina og er það tímamark jafnframt gjalddagi kröfunnar. Síðasti sektardagur skal vera sá dagur þegar upplýsingum hefur verið skilað. Dagsektir eru aðfararhæfar. Dagsektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við

innheimtuna. Óinnheimtar dagsektir falla ekki niður þótt aðilar veiti um síðir upplýsingar skv. 2. mgr. Dagsektir geta hæstar orðið 1.500.000 kr. Ákvörðun Fiskistofu um dagsektir samkvæmt þessari grein er ekki kæránleg til ráðuneytisins.

Sé mál höfðað til ógildingar ákvörðunar Fiskistofu um dagsektir er ekki heimilt að innheimta þær fyrr en dómur hefur fallið, enda hafi ekki verið haggð við gildi ákvörðunarinnar í honum. Þrátt fyrir málshöfðun til ógildingar ákvörðunar um dagsektir leggjast dagsektir áfram á viðkomandi aðila.

4. gr.

2. mgr. 14. gr. laganna fellur brott.

5. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 15. gr. laganna:

- a. Í stað orðanna „skal svipta“ í 1. mgr. kemur: getur svipt.
- b. Í stað orðanna „Við fyrsta brot sem varðar sviptingu“ í 1. másl. 2. mgr. kemur: Við fyrstu sviptingu.
- c. Í stað orðanna „ítrekuð brot“ í 2. másl. 2. mgr. kemur: ítrekaðar sviptingar.
- d. Í stað 3. mgr. kemur ný málsgrein, svohljóðandi: .

Heimild Fiskistofu til að svipta skip leyfi til veiða í atvinnuskyni samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

6. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 17. gr. laganna:

- a. Í stað orðanna „skal afturkalla“ í 1. mgr. kemur: getur afturkallað.
- b. 3. mgr. fellur brott.
- c. Í stað orðanna „skal Fiskistofa afturkalla“ í 1. másl. 4. mgr. kemur: getur Fiskistofa afturkallað.
- d. Lokamálsliður 4. mgr. fellur brott.
- e. Í stað orðanna „skal afturkalla“ í 1. másl. 6. mgr. kemur: getur afturkallað.
- f. Í stað orðanna „skal Fiskistofa afturkalla“ í 7. mgr. kemur: getur Fiskistofa afturkallað.
- g. Á eftir 7. mgr. kemur ný málsgrein, svohljóðandi:

Heimild Fiskistofu til að afturkalla leyfi aðila til vigtunar sjávarafla samkvæmt 1. og 3. mgr. og til að afturkalla leyfi erlends fiskmarkaðar til að móttaka afla íslenskra fiskiskipa samkvæmt 6. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

7. gr.

18. gr. laganna orðast svo:

Fiskistofa getur lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, og vigtunarleyfishafa, ef viðkomandi eða einhver sem í þágu hans starfar brýtur gegn einhverju eftirtalinna ákvæða eða reglum settum með stoð í þeim:

- a. 1. mgr. 2. gr. um tilhögun veiða,

- b. 2. mgr. 2. gr. um að hirða og landa öllum aflu,
 - c. 2. mgr. 3. gr. um að óheimilt sé að hefja veiðiferð nema skip hafi nauðsynlegar aflaheimildir sem ætla má að dugi í veiðiferðinni,
 - d. 1. mgr. 4. gr. um að vitja og draga net og önnur veiðarfæri með eðlilegum og reglubundnum hætti,
 - e. 5. gr. um löndun aflu,
 - f. 1. mgr. 6. gr. um vigtun aflu á hafnarvog,
 - g. 1. mgr. 8. gr. með því að hindra aðgang eftirlitsmanna Fiskistofu eða starfsmanna hafnaryfirvalda,
 - h. 9. gr. um meðferð aflu, upplýsingagjöf og skyldu til að halda afla- og vinnsludagbók.
- Stjórnvaldssektir geta numið frá 25 þús. kr. til 50 milljóna kr.

Við ákvörðun um fjárhæð sektar skal Fiskistofa m.a. taka tillit til þeirra hagsmuna sem í húfi eru, alvarleika brots, hvað það hefur staðið lengi, hvort hinn brotlegi aðili hefur haft af því ávinning, veltu hins brotlega aðila næstliðið reikningsár, hvort um ítrekað brot er að ræða, hvort brot var framið af ásetningi eða gáleysi, hvort skip hafi samhliða verið svipt veiðileyfi, hvort vigtunarleyfi hafi samhliða verið afturkallað, hvort lagt hafi verið á hinn brotlega aðila sérstakt gjald vegna ólögmeats sjávarafla og samstarfsvilja hins brotlega aðila.

Stjórnvaldssektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við álagningu og innheimtu og eru á gjalddaga 30 dögum eftir að ákvörðun um sekt var tekin. Hafi stjórnvaldssekt ekki verið greidd innan 15 daga frá gjalddaga hennar skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu. Ákvarðanir Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssekta eru aðfararhæfar.

Heimild Fiskistofu til að leggja á stjórnvaldssektir samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

Beita skal ákvæðum laga um sérstakt gjald vegna ólögmeats sjávarafla vegna brota gegn lögum þessum eftir því sem við á.

Landhelgisgæslunni er heimilt að láta Fiskistofu í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 1. mgr.

8. gr.

Á eftir 18. gr. laganna koma þrjár nýjar greinar, 18. gr. a – 18. gr. c, svohljóðandi:

a. (18. gr. a.)

Fiskistofa getur fallið frá beitingu hvers konar viðurlaga vegna á brota á lögum þessum ef um fyrsta brot viðkomandi er að ræða, brot telst óverulegt eða af öðrum ástæðum er ekki talin þörf á viðurlögum með hliðsjón af almennum réttarvörsluslúðarmíðum.

b. (18. gr. b.)

Hafi aðili brotið gegn ákvæðum laga þessara eða ákvörðunum Fiskistofu teknum á grundvelli þeirra er Fiskistofu heimilt að ljúka málinu með sátt gangist hinn brotlegi aðili við broti og óski eftir því að ljúka málinu með þeim hætti. Slík sátt getur eftir atvikum falið í sér að hinn brotlegi greiði stjórnvaldssekt og undirgangist tilteknar skuldbindingar. Sátt er

bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift skinni. Fiskistofu er heimilt að setja reglur um framkvæmd ákvæðisins.

c. (18. gr. c.)

Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssekta eða kæru til lögreglu hefur maður, sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Fiskistofa og Landhelgisgæslan, eftir því sem við á, skulu leiðbeina hinum grunaða um þennan rétt.

9. gr.

19. gr. laganna fellur brott.

10. gr.

20. gr. laganna orðast svo:

Ákvörðunum Fiskistofu samkvæmt lögum þessum um sviptingu veiðileyfis, skv. 15. gr. eða afturköllun vigtunarleyfis skv. 17. gr. verður skotið til ráðuneytisins, enda sé það gert innan eins mánaðar frá því aðila var tilkynnt um ákvörðunina.

Ákvörðunum Fiskistofu samkvæmt lögum þessum um álagningu stjórnvaldssekta og ákvörðunum þar sem samhliða er kveðið á um sviptingu veiðileyfis eða afturköllun vigtunarleyfis og álagningu stjórnvaldssektar verður einungis skotið til dómstóla. Málshöfðunarfrestur er þrjú mánuðir frá því ákvörðun er tekin.

Kæra til ráðuneytisins eða málshöfðun til dómstóla frestar ekki réttaráhrifum sviptingar veiðileyfis, afturköllunar vigtunarleyfis eða afturköllun leyfis erlends fiskmarkaðar til að móttaka afla íslenskra fiskskipa sem ekki hefur verið endanlega veginn.

Málshöfðun til dómstóla frestar aðför ákvörðunar Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssektar.

11. gr.

23. gr. laganna orðast svo:

Það getur varðað mann sektum eða fangelsi allt að sex árum, liggi þyngri refsing ekki við broti samkvæmt öðrum lögum, að brjóta gegn einhverju eftirtalinna ákvæða eða reglum settum með stoð í þeim:

- a. 2. mgr. 2. gr. að hirða og landa öllum afla,
- b. 6. gr. um vigtun sjávarafila,
- c. 1. mgr. 8. gr. um skyldu til að aðstoða veiðieftirlitsmenn Fiskistofu og veita þeim aðgang og aðstöðu.

Brot samkvæmt 1. mgr. varða sektum eða fangelsi ef þau eru framin af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

Gera má lögaðila sekt samkvæmt ákvæðum II. kafla A almennra hegningarlaga fyrir brot skv. 1. mgr.

Tilraun til brots eða hlutdeild í brotum samkvæmt lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í almennum hegningarlögum.

Heimilt er að gera upptækan með dómi ávinning sem hlotist hefur af broti samkvæmt 1. mgr.

12. gr.

24. gr. laganna orðast svo:

Brot gegn lögum þessum sæta aðeins rannsókn sakamáls að undangenginni kæru Fiskistofu eða Landhelgisgæslunnar til lögreglu.

Varði meint brot á lögum þessum bæði stjórnvaldssektum og refsingu meta Fiskistofa og Landhelgisgæslan hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Ef brot eru meiri háttar ber að vísa þeim til lögreglu. Brot telst meiri háttar ef verknaður er framinn með sérstaklega víttaverðum hætti eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi brotsins. Gæta skal samræmis við úrlausn sambærilegra mála.

Með kæru til lögreglu skulu fylgja afrit þeirra gagna sem grunur um brot styðst við.

Fiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að láta lögreglu og ákærvaldi í té upplýsingar og gögn sem stofnanirnar hafa aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Fiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að taka þátt í aðgerðum lögreglu sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Lögreglu og ákærvaldi er heimilt að láta Fiskistofu og Landhelgisgæslunni í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Lögreglu er heimilt að taka þátt í aðgerðum Fiskistofu og Landhelgisgæslunnar sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Telji ákærandi að ekki séu efni til útgáfu ákæru vegna meints brots á lögum þessum getur hann sent málið til Fiskistofu til meðferðar og ákvörðunar.

II. KAFLI

Breyting á lögum nr. 116/2006, um stjórn fiskveiða.

13. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 6. gr. laganna:

- a. Í stað orðanna „skal veita áminningar og svipta“ í 10. mgr. kemur: getur svipt.
- b. Á eftir 10. mgr. kemur ný málsgrein, svohljóðandi:

Heimild Fiskistofu til að svipta skip leyfi til frístundaveiða samkvæmt 10. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

14. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 13. gr. laganna:

- a. Síðasti málslíður 2. tölul. 4. mgr. fellur brott.
- b. Á eftir 4. mgr., koma tvær nýjar málsgreinar, svohljóðandi:

Raunveruleg yfirráð skv. 2. tölul. 4. mgr. skapast af rétti, með samningum eða með einhverjum öðrum hætti sem annaðhvort sérstaklega eða samanlagt, og með hliðsjón af staðreyndum eða lagalegum atriðum sem við eiga, gerir aðila kleift að hafa afgerandi áhrif á félag, svo sem með:

1. eignarhaldi eða rétti til að nota eignir félags, allar eða að hluta,
2. rétti eða samningum sem veita afgerandi áhrif á samsetningu, atkvæðagreiðslu, eða ákvarðanir stofnana félags,

3. stjórnunartengslum, eða

4. fjölskyldutengslum.

Raunveruleg yfirlit aðilar sem:

1. eru réttihafar eða eiga tilkall til réttar samkvæmt samningum þar að lútandi, eða
2. þrátt fyrir að vera ekki handhafar slíks réttar eða eiga ekki tilkall til réttar samkvæmt slíkum samningum hafa möguleika til að beita slíkum réttindum.

15. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 14. gr. laganna:

- a. 1. mgr. orðast svo: Ef fyrirjábanlegt er að aflahlutdeild fiskiskipa einstakra eða tengdra aðila fari umfram þau mörk sem sett eru í 1. eða 2. mgr. 13. gr., ber aðilum að tilkynna það Fiskistofu. Fiskistofa getur hvenær sem er krafist hvers konar upplýsinga og gagna frá eigendum eða útgerðum fiskiskipa sem stofnunin telur nauðsynleg til að hafa eftirlit með því að aflahlutdeild fiskiskipa í eigu einstakra aðila eða tengdra aðila sé ekki umfram þau mörk sem sett eru í 1. eða 2. mgr. 13. gr. Fiskistofa getur einnig óskað eftir upplýsingum og gögnum frá embætti ríkisskattstjóra, fyrirtækjaskrá og Þjóðskrá Íslands við framkvæmd eftirlitsins.
- b. Í stað 1. og 2. másl. 2. mgr. kemur nýr málsliður, svohljóðandi: Fiskistofa skal tilkynna aðila ef aflahlutdeild fiskiskipa í eigu einstakra aðila eða tengdra aðila er umfram framangreind mörk og hve há umframaflahlutdeild hans er.
- c. Ný málsgrein bætist við, svohljóðandi: Fiskistofa skal birta upplýsingar um eignarhald 30 stærstu handhafa aflahlutdeildarhafa og 30 stærstu handhafa krókaflahlutdeildarhafa á heimasíðu sinni. Við sölu á hlut í útgerð sem fellur undir 1. másl. skulu seljendur og kaupendur bera ábyrgð á því að tilkynning um sölu sé send Fiskistofu. Tilkynning um sölu skal hafa borist Fiskistofu innan 10 virkra daga frá gerð kaupsamnings. Vanrækja aðilar að senda inn tilkynningu til Fiskistofu skal leggja á dagsektir frá og með 11. virka degi eftir að samningur um sölu var undirritaður. Um dagsektir skv. ákvæði þessu gilda 4. og 5. mgr. 17. gr. laganna.

16. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 17. gr. laganna:

- a. 1. mgr. fellur brott.
- b. Lokamálsliður 3. mgr. fellur brott.
- c. Á eftir 3. mgr. koma þrjár nýjar málsgreinar, svohljóðandi:

Nú vanrækir aðili, sem talinn er upp í 2. mgr., að verða við beiðni ráðuneytis eða Fiskistofu um að veita tilgreindar upplýsingar og skal þá Fiskistofa skora á hann að bæta úr. Um leið skal hlutaðeigandi gefinn kostur á að upplýsa um ástæður tafa við upplýsingaskil. Leiðbeina skal um að dagsektir verði lagðar á að 20 dögum liðnum hafi umræddar upplýsingar ekki borist, nema að hlutaðeigandi upplýsi sannanlega um ástæður, sem honum verður ekki um kennt og gerðu honum ókleift að veita upplýsingarnar. Jafn skjótt og slíkum tálmunum lýkur skal veita upplýsingarnar.

Dagsektir skulu nema 30.000 kr. fyrir hvern byrjaðan dag. Ákvörðun um dagsektir skal tilkynna skriflega þeim sem hún beinist að. Ákvörðun um dagsektir felur það í sér að sá aðili sem ákvörðunin beinist að skal greiða sekt fyrir hvern dag frá og með upphafi fyrsta virka dags eftir að honum var tilkynnt um ákvörðunina og er það tímamark jafnframt gjalddagi

kröfunnar. Síðasti sektardagur skal vera sá dagur þegar upplýsingum hefur verið skilað. Dagsektir eru aðfararhæfar. Dagsektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við innheimtuna. Óinnheimtar dagsektir falla ekki niður þótt aðilar veiti um síðir umbeðnar upplýsingar. Dagsektir geta hæstar orðið 1.500.000 kr. Ákvörðun Fiskistofu um dagsektir samkvæmt þessari grein er ekki kæránleg til ráðherra.

Sé mál höfðað til ógildingar ákvörðunar Fiskistofu um dagsektir er ekki heimilt að innheimta þær fyrr en dómur hefur fallið, enda hafi ekki verið haggð við gildi ákvörðunarinnar í honum. Þrátt fyrir málahöfðun til ógildingar ákvörðunar um dagsektir leggjast dagsektir áfram á viðkomandi aðila.

17. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 24. gr. laganna:

- a. Í stað orðanna „skal veita áminningar og svipta“ í 1. másl. kemur: getur svipt.
- b. 4. másl. 24. gr. fellur brott.
- c. Við 24. gr. bætist ný málsgrein, svohljóðandi:

Heimild Fiskistofu til að svipta skip leyfi til veiða í atvinnuskyni, leyfi til strandveiða og leyfi til öflunar sjávargróðurs samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

18. gr.

25. gr. laganna orðast svo:

Fiskistofa getur lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, ef viðkomandi eða einhver sem í þágu hans starfar brýtur gegn eftirfarandi ákvæðum aða reglum settum með stoð í þeim:

- a. 1. mgr. 4. gr. um almennt veiðileyfi,
- b. 6. gr. um frístundaveiðar,
- c. 6. gr. a um strandveiðar,
- c. 7. gr. umveiðafæri krókaafلامarksbáta,
- e. 1. mgr. 14. gr. um tilkynningarskyldu og upplýsingagjöf,
- f. 3. mgr. 14. gr. um upplýsingagjöf,
- g. 15. gr. a. um öflun sjávargróðurs,
- h. 3. mgr. 17. gr. um tilkynningarskyldu,
- i. 3. mgr. 18. gr. með því að hindra aðgang eftirlitsmanna Fiskistofu eða starfsmanna hafnaryfirvalda.

Stjórnvaldssektir geta numið frá 25 þús. kr. til 50 milljóna kr.

Við ákvörðun um fjárhæð sektar skal Fiskistofa m.a. taka tillit til þeirra hagsmuna sem í húfi eru, alvarleika brots, hvað það hefur staðið lengi, hvort hinn brotlegi aðili hefur haft af því ávinning, veltu hins brotlega aðila næstliðið reikningsár, hvort um ítrekað brot er að ræða, hvort brot var framið af ásetningi eða gáleysi, hvort skip hafi samhliða verið svipt veiðileyfi, hvort lagt hafi verið á hinn brotlega aðila sérstakt gjald vegna ólögðs sjávarafla og samstarfsvilja hins brotlega aðila.

Stjórnvaldssektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við álagningu og innheimtu og eru á gjalddaga 30 dögum eftir að ákvörðun um sekt var tekin. Hafi stjórnvaldssekt ekki verið greidd innan 15 daga frá gjalddaga hennar skal greiða dráttarvexti af fjárhæð

sektarinnar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu. Ákvarðanir Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssekta eru aðfararhæfar.

Heimild Fiskistofu til að leggja á stjórnvaldssektir samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

Beita skal ákvæðum laga um sérstakt gjald vegna ólögmarks sjávaraflla vegna brota gegn lögum þessum eftir því sem við á.

Landhelgisgæslunni er heimilt að láta Fiskistofu í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 1. mgr.

19. gr.

26. gr. laganna orðast svo:

Fiskistofa getur fallið frá beitingu hvers konar viðurlaga vegna á brota á lögum þessum ef um fyrsta brot viðkomandi er að ræða, brot telst óverulegt eða af öðrum ástæðum er ekki talin þörf á viðurlögum með hliðsjón af almennum réttarvörslusjónarmiðum.

20. gr.

27. gr. laganna orðast svo:

Hafi aðili brotið gegn ákvæðum laga þessara eða ákvörðunum Fiskistofu teknum á grundvelli þeirra er Fiskistofu heimilt að ljúka málinu með sátt gangist hinn brotlegi aðili við broti og óski eftir því að ljúka málinu með þeim hætti. Slík sátt getur eftir atvikum falið í sér að hinn brotlegi greiði stjórnvaldssekt og undirgangist tilteknar skuldbindingar. Sátt er bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift skinni. Fiskistofu er heimilt að setja reglur um framkvæmd ákvæðisins.

21. gr.

Á eftir 27. gr. koma fjórar nýjar greinar, 28. gr.-31. gr., svohljóðandi:

a. (28. gr.)

Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssekta eða kæru til lögreglu hefur maður, sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Fiskistofa og Landhelgisgæslan, eftir því sem við á, skulu leiðbeina hinum grunaða um þennan rétt.

b. (29. gr.)

Ákvörðunum Fiskistofu um sviptingu veiðileyfis samkvæmt lögum þessum verður skotið til ráðuneytisins, enda sé það gert innan eins mánaðar frá því aðila var tilkynnt um ákvörðunina. Ákvörðunum Fiskistofu samkvæmt lögum þessum um álagningu stjórnvaldssekta og ákvörðunum þar sem samhliða er kveðið á um sviptingu veiðileyfis og álagningu stjórnvaldssektar verður einungis skotið til dómstóla. Málshöfðunarfrestur er þrjár mánuðir frá því ákvörðun er tekin. Kæra til ráðuneytisins eða málshöfðun til dómstóla frestar ekki réttaráhrifum sviptingar veiðileyfis. Málshöfðun til dómstóla frestar aðför ákvörðunar Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssektar.

c. (30. gr.)

Það varðar mann sektum eða fangelsi allt að sex árum, liggi þyngri refsing ekki við broti samkvæmt öðrum lögum, að brjóta gegn eftirfarandi ákvæðum og reglum settum með stoð í þeim:

- a. 1. mgr. 4. gr. um almennt veiðileyfi,
- b. 6. gr. um frístundaveiðar,
- c. 6. gr. a um strandveiðar,
- d. 15. gr. a. um öflun sjávargróðurs,
- e. 3. mgr. 18. gr. með því að hindra aðgang eftirlitsmanna Fiskistofu eða starfsmanna hafnaryfirvalda.

Brot samkvæmt 1. mgr. varða sektum eða fangelsi ef þau eru framin af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

Gera má lögaðila sekt samkvæmt ákvæðum II. kafla A almennra hegningarlaga fyrir brot skv. 1. mgr.

Tilraun til brots eða hlutdeild í brotum samkvæmt lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í almennum hegningarlögum.

Heimilt er að gera upptækan með dómi ávinning sem hlotist hefur af broti samkvæmt 1. mgr.

d. (31. gr.)

Brot gegn lögum þessum sæta aðeins rannsókn sakamáls að undangenginni kæru Fiskistofu eða Landhelgisgæslunnar til lögreglu.

Varði meint brot á lögum þessum bæði stjórnvaldssektum og refsingu meta Fiskistofa og Landhelgisgæslan hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Ef brot eru meiri háttar ber að vísa þeim til lögreglu. Brot telst meiri háttar ef verknaður er framinn með sérstaklega vítaverðum hætti eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi brotsins. Gæta skal samræmis við úrlausn sambærilegra mála.

Með kæru til lögreglu skulu fylgja afrit þeirra gagna sem grunur um brot styðst við.

Fiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að láta lögreglu og ákærvaldi í té upplýsingar og gögn sem stofnanirnar hafa aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Fiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að taka þátt í aðgerðum lögreglu sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Lögreglu og ákærvaldi er heimilt að láta Fiskistofu og Landhelgisgæslunni í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Lögreglu er heimilt að taka þátt í aðgerðum Fiskistofu og Landhelgisgæslunnar sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Telji ákærandi að ekki séu efni til útgáfu ákæru vegna meints brots á lögum þessum getur hann sent málið til Fiskistofu til meðferðar og ákvörðunar.

III. KAFLI

Breyting á lögum nr. 79/1997, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

22. gr.

15. gr. laganna orðast svo:

Fiskistofa getur svipt skip leyfi til veiða í atvinnuskyni fyrir brot á lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim eftir því sem nánar er mælt í lögum um umgengni um nytjastofna sjávar. Ef veiðitímabili er lokið áður en ákvörðun Fiskistofu um sviptingu veiðileyfis tekur gildi, eða gildistíma sviptingar lýkur, skal leyfissvipting samkvæmt ákvörðuninni gilda við upphaf næsta veiðitímabils. Þar til réttaráhrifum leyfissviptingar lýkur er hvorki heimilt að flytja réttindi grásleppuveiðileyfis af bát né réttindi grásleppuveiðileyfis til viðkomandi báts.

Heimild Fiskistofu til að svipta skip leyfi til veiða í atvinnuskyni samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

23. gr.

16. gr. laganna orðast svo:

Fiskistofa getur lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, ef viðkomandi eða einhver sem í þágu hans starfar brýtur gegn eftirfarandi ákvæðum eða reglum settum með stoð í þeim:

- a. 3. gr. um bann við veiðum erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands,
- b. 4. gr. um bann við veiðum íslenskra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands án leyfis til veiða í atvinnuskyni,
- c. 1. mgr. 5. gr. um bann við veiðum með botnvörpu, flotvörpu og dragnót á tilteknum hafsvæðum,
- d. 6. gr. um veiðar með dragnót,
- e. 9. gr. um sérstakt bann við veiðum á ákveðnum friðunarsvæðum eða með tilteknum veiðarfærum,
- f. 10. gr. um að veita veiðieftirlitsmönnum aðstoð og aðstöðu um borð í skipi.

Stjórnvaldssektir geta numið frá 25 þús. kr. til 50 milljóna kr.

Við ákvörðun um fjárhæð sektar skal Fiskistofa m.a. taka tillit til þeirra hagsmuna sem í húfi eru, alvarleika brots, hvað það hefur staðið lengi, hvort hinn brotlegi aðili hefur haft af því ávinning, veltu hins brotlega aðila næstliðið reikningsár, hvort um ítrekað brot er að ræða, hvort brot var framið af ásetningi eða gáleysi, hvort skip hafi samhliða verið svipt veiðileyfi, hvort lagt hafi verið á hinn brotlega aðila sérstakt gjald vegna ólögmeats sjávarafla og samstarfsvilja hins brotlega aðila.

Stjórnvaldssektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við álagningu og innheimtu og eru á gjalddaga 30 dögum eftir að ákvörðun um sekt var tekin. Hafi stjórnvaldssekt ekki verið greidd innan 15 daga frá gjalddaga hennar skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu. Ákvarðanir Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssekta eru aðfararhæfar.

Heimild Fiskistofu til að leggja á stjórnvaldssektir samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

Beita skal ákvæðum laga um sérstakt gjald vegna ólögmeats sjávarafla vegna brota gegn lögum þessum eftir því sem við á.

Landhelgisgæslunni er heimilt að láta Fiskistofu í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 1. mgr.

24. gr.

Á eftir 16. gr. koma fjórar nýjar greinar, 16. gr. a-16. gr. d, svohljóðandi:

a. (16. gr. a.)

Fiskistofa getur fallið frá beitingu hvers konar viðurlaga vegna á brota á lögum þessum ef um fyrsta brot viðkomandi er að ræða, brot telst óverulegt eða af öðrum ástæðum er ekki talin þörf á viðurlögum með hliðsjón af almennum réttarvörslusjónarmiðum.

b. (16. gr. b.)

Hafi aðili brotið gegn ákvæðum laga þessara eða ákvörðunum Fiskistofu teknum á grundvelli þeirra er Fiskistofu heimilt að ljúka málinu með sátt gangist hinn brotlegi aðili við broti og óski eftir því að ljúka málinu með þeim hætti. Slík sátt getur eftir atvikum falið í sér að hinn brotlegi greiði stjórnvaldssekt og undirgangist tilteknar skuldbindingar. Sátt er bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift skinni. Fiskistofu er heimilt að setja reglur um framkvæmd ákvæðisins.

c. (16. gr. c.)

Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssekta eða kæru til lögreglu hefur maður, sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Fiskistofa og Landhelgisgæslan, eftir því sem við á, skulu leiðbeina hinum grunaða um þennan rétt.

d. (16. gr. d.)

Ákvörðunum Fiskistofu um sviptingu veiðileyfis samkvæmt lögum þessum verður skotið til ráðuneytisins, enda sé það gert innan eins mánaðar frá því aðila var tilkynnt um ákvörðunina. Ákvörðunum Fiskistofu samkvæmt lögum þessum um álagningu stjórnvaldssekta og ákvörðunum þar sem samhliða er kveðið á um sviptingu veiðileyfis og álagningu stjórnvaldssektar verður einungis skotið til dómstóla. Málshöfðunarfrestur er þrjú mánuðir frá því ákvörðun er tekin. Kæra til ráðuneytisins eða málshöfðun til dómstóla frestar ekki réttaráhrifum sviptingar veiðileyfis. Málshöfðun til dómstóla frestar aðför ákvörðunar Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssektar.

25. gr.

17. gr. laganna orðast svo:

Það getur varðað mann sektum eða fangelsi allt að sex árum, liggi þyngri refsing ekki við broti samkvæmt öðrum lögum, að brjóta gegn eftirfarandi ákvæðum eða reglum settum með stoð í þeim:

- a. 3. gr. um bann við veiðum erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Ísland,
- b. 4. gr. um bann við veiðum íslenskra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands án leyfis til veiða í atvinnuskyni,

- c. 1. mgr. 5. gr. um bann við veiðum með botnvörpu, flotvörpu og dragnót á tilteknum hafsvæðum,
- d. 6. gr. um veiðar með dragnót,
- e. 9. gr. um sérstakt bann við veiðum á ákveðnum friðunarsvæðum eða með tilteknum veiðarfærum,
- f. 10. gr. um að veita veiðieftirlitsmönnum aðstoð og aðstöðu um borð í skipi.

Brot samkvæmt 1. mgr. varða sektum eða fangelsi ef þau eru framin af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

Gera má lögaðila sekt samkvæmt ákvæðum II. kafla A almennra hegningarlaga fyrir brot skv. 1. mgr.

Tilraun til brots eða hlutdeild í brotum samkvæmt lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í almennum hegningarlögum.

Heimilt er að gera upptæk þau veiðarfæri sem notuð hafa verið við brot samkvæmt 1. mgr. sem og þann afla sem veiðst hefur við slík brot. Í stað þess að gera veiðarfæri og afla upptæk er heimilt að gera upptæka fjárhæð sem svarar til andvirðis afla og veiðarfæra samkvæmt mati dómkvaddra kunnátumanna.

Heimilt er að gera upptækan með dómi ávinning sem hlotist hefur af broti samkvæmt 1. mgr.

26. gr.

18. gr. laganna orðast svo:

Brot gegn lögum þessum sæta aðeins rannsókn sakamáls að undangenginni kærufiskistofu eða Landhelgisgæslunnar til lögreglu.

Varði meint brot á lögum þessum bæði stjórnvaldssektum og refsingu meta Fiskistofa og Landhelgisgæslan hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Ef brot eru meiri háttar ber að vísa þeim til lögreglu. Brot telst meiri háttar ef verknaður er framinn með sérstaklega vítavörðum hætti eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi brotsins. Gæta skal samræmis við úrlausn sambærilegra mála.

Með kærufiskistofu til lögreglu skulu fylgja afrit þeirra gagna sem grunur um brot styðst við.

Fiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að láta lögreglu og ákærvaldi í té upplýsingar og gögn sem stofnanirnar hafa aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Fiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að taka þátt í aðgerðum lögreglu sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Lögreglu og ákærvaldi er heimilt að láta Fiskistofu og Landhelgisgæslunni í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Lögreglu er heimilt að taka þátt í aðgerðum Fiskistofu og Landhelgisgæslunnar sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Telji ákærandi að ekki séu efni til útgáfu ákæru vegna meints brots á lögum þessum getur hann sent málið til Fiskistofu til meðferðar og ákvörðunar.

27. gr.

Ákvæði 21. gr. laganna fellur brott.

IV. KAFLI

Breyting á lögum nr. 22/1998, um veiðar og vinnslu erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands.

28. gr.

Á eftir 6. mgr. 3. gr. laganna koma þrjár nýjar málsgreinar, svohljóðandi:

Fiskistofa skal skora á hvern þann sem vanrækir að veita henni upplýsingar skv. 3. mgr. að bæta úr. Um leið skal hlutaðeigandi gefinn kostur á að upplýsa um ástæður tafa við upplýsingaskil. Leiðbeina skal um að dagsektir verði lagðar á að sjö dögum liðnum hafi umræddar upplýsingar ekki borist, nema að hlutaðeigandi upplýsi sannanlega um ástæður, sem honum verður ekki um kennt og gerðu honum ókleift að veita upplýsingarnar. Jafn skjótt og slíkum talmunum lýkur skal veita Fiskistofu upplýsingarnar.

Dagsektir skulu nema 30.000 kr. fyrir hvern byrjaðan dag. Ákvörðun um dagsektir skal tilkynna skriflega þeim sem hún beinist að. Ákvörðun um dagsektir felur það í sér að sá aðili sem ákvörðunin beinist að skal greiða sekt fyrir hvern dag frá og með upphafi fyrsta virka dags eftir að honum var tilkynnt um ákvörðunina og er það tímamark jafnframt gjalddagi kröfunnar. Síðasti sektardagur skal vera sá dagur þegar upplýsingum hefur verið skilað. Dagsektir eru aðfararhæfar. Dagsektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við innheimtuna. Óinnheimtar dagsektir falla ekki niður þótt aðilar veiti um síðir upplýsingar skv. 2. mgr. Dagsektir geta hæstar orðið 1.500.000 kr. Ákvörðun Fiskistofu um dagsektir samkvæmt þessari grein er ekki kæránleg til ráðuneytisins.

Sé mál höfðað til ógildingar ákvörðunar Fiskistofu um dagsektir er ekki heimilt að innheimta þær fyrir en dómur hefur fallið, enda hafi ekki verið haggð við gildi ákvörðunarinnar í honum. Þrátt fyrir málshöfðun til ógildingar ákvörðunar um dagsektir leggjast dagsektir áfram á viðkomandi aðila.

29. gr.

5. gr. laganna orðast svo:

Um veiðar erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands skulu, ef ekki er um annað samið í milliríkjasamningum, gilda ákvæði laga og reglugerða sem gilda um veiðar íslenskra skipa í fiskveiðilandhelginni eftir því sem við á. Sama gildir um vigtun og skráningu sjávarafra erlendra skipa sem landað er í íslenskum höfnum, sbr. þó 9. gr.

30. gr.

3. málsl. 6. gr. laganna fellur brott.

31. gr.

Við 8. gr. laganna bætist ný málsgrein, svohljóðandi:

Heimild Fiskistofu til að svipta skip leyfi til veiða innan fiskveiðilandhelginnar samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

32. gr.

10. gr. laganna orðast svo:

Fiskistofa getur lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, ef viðkomandi eða einhver sem í þágu hans starfar brýtur gegn eftirfarandi ákvæðum eða reglum settum með stöð í þeim:

- a. 1. mgr. 2. gr. um bann við því að erlend veiðiskip og vinnsluskip hafist við í fiskveiðilandhelgi Íslands,
- b. 1.mgr. 4. gr. um tilkynningaskyldu og upplýsingagjöf um afla,
- c. 2. mgr. 7. gr. um skyldu hlutaðeigandi til að fara að fyrirmælum um að halda til nálægrar hafnar þar sem eftirlit getur farið fram og um nauðsynlegan aðgang eftirlitsmanna til að geta sinnt starfi sínu,
- d. ákvæðum reglna sem ráðherra setur á grundvelli 9. gr.

Stjórnvaldssektir geta numið frá 25 þús. kr. til 150 milljóna kr.

Við ákvörðun um fjárhæð sektar skal Fiskistofa m.a. taka tillit til þeirra hagsmuna sem í húfi eru, alvarleika brots, hvað það hefur staðið lengi, hvort hinn brotlegi aðili hefur haft af því ávinning, veltu hins brotlega aðila næstliðið reikningsár, hvort um ítrekað brot er að ræða, hvort brot var framið af ásetningi eða gáleysi, hvort skip hafi samhliða verið svipt veiðileyfi, hvort lagt hafi verið á hinn brotlega aðila sérstakt gjald vegna ólögmæts sjávaraflla og samstarfsvilja hins brotlega aðila.

Stjórnvaldssektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við álagningu og innheimtu og eru á gjalddaga 30 dögum eftir að ákvörðun um sekt var tekin. Hafi stjórnvaldssekt ekki verið greidd innan 15 daga frá gjalddaga hennar skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu. Ákvarðanir Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssekta eru aðfararhæfar.

Heimild Fiskistofu til að leggja á stjórnvaldssektir samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

Beita skal ákvæðum laga um sérstakt gjald vegna ólögmæts sjávaraflla vegna brota gegn lögum þessum eftir því sem við á.

Landhelgisgæslunni er heimilt að láta Fiskistofu í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 1. mgr.

33. gr.

Á eftir 10. gr. laganna koma fjórar nýjar greinar, 10. gr. a-10. gr. d, svohljóðandi:

a. (10. gr. a.)

Fiskistofa getur fallið frá beitingu hvers konar viðurlaga vegna á brota á lögum þessum ef um fyrsta brot viðkomandi er að ræða, brot telst óverulegt eða af öðrum ástæðum er ekki talin þörf á viðurlögum með hliðsjón af almennum réttarvörsluslúðarmíðum.

b. (10. gr. b.)

Hafi aðili brotið gegn ákvæðum laga þessara eða ákvörðunum Fiskistofu teknum á grundvelli þeirra er Fiskistofu heimilt að ljúka málinu með sátt gangist hinn brotlegi aðili við broti og óski eftir því að ljúka málinu með þeim hætti. Slík sátt getur eftir atvikum falið í sér að hinn brotlegi greiði stjórnvaldssekt og undirgangist tilteknar skuldbindingar. Sátt er

bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift skinni. Fiskistofu er heimilt að setja reglur um framkvæmd ákvæðisins.

c. (10. gr. c.)

Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssekta eða kæru til lögreglu hefur maður, sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Fiskistofa og Landhelgisgæslan, eftir því sem við á, skulu leiðbeina hinum grunaða um þennan rétt.

d. (10. gr. d.)

Ákvörðunum Fiskistofu um sviptingu veiðileyfis samkvæmt lögum þessum verður skotið til ráðuneytisins, enda sé það gert innan eins mánaðar frá því aðila var tilkynnt um ákvörðunina. Ákvörðunum Fiskistofu samkvæmt lögum þessum um álagningu stjórnvaldssekta og ákvörðunum þar sem samhliða er kveðið á um sviptingu veiðileyfis og álagningu stjórnvaldssektar verður einungis skotið til dómstóla. Málshöfðunarfrestur er þrjú mánuðir frá því ákvörðun er tekin. Kæra til ráðuneytisins eða málshöfðun til dómstóla frestar ekki réttaráhrifum sviptingar veiðileyfis. Málshöfðun til dómstóla frestar aðför ákvörðunar Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssektar.

34. gr.

11. gr. laganna orðast svo:

Það varðar mann sektum eða fangelsi allt að sex árum, liggi þyngri refsing ekki við broti samkvæmt öðrum lögum, að brjóta gegn:

- a. ákvæðum 1. mgr. 2. gr. um bann við því að erlend veiðiskip og vinnsluskip hafist við í fiskveiðilandhelgi Íslands,
- b. ákvæðum 1. mgr. 4. gr. um tilkynningaskyldu og upplýsingagjöf um afla,
- c. ákvæðum 2. mgr. 7. gr. um skyldu hlutaðeigandi til að fara að fyrirmælum um að halda til nálægrar hafnar þar sem eftirlit getur farið fram og um nauðsynlegan aðgang eftirlitsmanna til að geta sinnt starfi sínu,
- d. ákvæðum reglna sem ráðherra setur á grundvelli 9. gr.

Brot samkvæmt 1. mgr. varða sektum eða fangelsi ef þau eru framin af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

Gera má lögaðila sekt samkvæmt ákvæðum II. kafla A almennra hegningarlaga fyrir brot skv. 1. mgr.

Tilraun til brots eða hlutdeild í brotum samkvæmt lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í almennum hegningarlögum.

Við brot samkvæmt 1. mgr. er heimilt að gera upptæk öll veiðarfæri um borð í viðkomandi skipi sem og allan afla skipsins. Í stað þess að gera veiðarfæri og afla upptæk er heimilt að gera upptæka fjárhæð sem svarar til andvirðis afla og veiðarfæra samkvæmt mati dómkvaddra kunnáttumanna.

Heimilt er að gera upptækan með dómi ávinning sem hlotist hefur af broti samkvæmt 1. mgr.

35. gr.

12. gr. laganna orðast svo:

Brot gegn lögum þessum sæta aðeins rannsókn sakamáls að undangenginni kæru Fiskistofu eða Landhelgisgæslunnar til lögreglu.

Varði meint brot á lögum þessum bæði stjórnvaldssektum og refsingu meta Fiskistofa og Landhelgisgæslan hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Ef brot eru meiri háttar ber að vísa þeim til lögreglu. Brot telst meiri háttar ef verknaður er framinn með sérstaklega vítaverðum hætti eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi brotsins. Gæta skal samræmis við úrlausn sambærilegra mála.

Með kæru til lögreglu skulu fylgja afrit þeirra gagna sem grunur um brot styðst við.

Fiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að láta lögreglu og ákærvaldi í té upplýsingar og gögn sem stofnanirnar hafa aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Fiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að taka þátt í aðgerðum lögreglu sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Lögreglu og ákærvaldi er heimilt að láta Fiskistofu og Landhelgisgæslunni í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Lögreglu er heimilt að taka þátt í aðgerðum Fiskistofu og Landhelgisgæslunnar sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Telji ákærandi að ekki séu efni til útgáfu ákæru vegna meints brots á lögum þessum getur hann sent málið til Fiskistofu til meðferðar og ákvörðunar.

36. gr.

Ákvæði 13. gr. laganna fellur brott.

V. KAFLI

Breyting á lögum nr. 151/1996, um fiskveiðar utan lögsögu Íslands.

37. gr.

12. gr. laganna orðast svo:

Fiskistofa getur svipt skip leyfi til veiða í atvinnuskyni fyrir brot á lögum þessum eða reglum settum samkvæmt þeim eftir því sem nánar er mælt í lögum um umgengni um nytjastofna sjávar. Ef veiðitímabili er lokið áður en ákvörðun Fiskistofu um sviptingu veiðileyfis tekur gildi, eða gildistíma sviptingar lýkur, skal leyfissvipting samkvæmt ákvörðuninni gilda við upphaf næsta veiðitímabils.

Heimild Fiskistofu til að svipta skip leyfi til veiða í atvinnuskyni samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

38. gr.

13. gr. laganna orðast svo:

Fiskistofa getur lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, ef viðkomandi eða einhver sem í þágu hans starfar brýtur gegn eftirfarandi ákvæðum eða reglum settum með stoð í þeim:

- a. 4. gr. um leyfi til veiða utan lögsögu Íslands,
- b. 7. gr. um gerð og frágang veiðarfæra,
- c. 2. mgr. 8. gr. um skil á aflatilkyningum og tilkynningaskyldu,

d. 9. gr. um meðferð og nýtingu afla.

Stjórnvaldssektir geta numið frá 25 þús. kr. til 50 milljóna kr.

Við ákvörðun um fjárhæð sektar skal Fiskistofa m.a. taka tillit til þeirra hagsmuna sem í húfi eru, alvarleika brots, hvað það hefur staðið lengi, hvort hinn brotlegi aðili hefur haft af því ávinning, veltu hins brotlega aðila næstliðið reikningsár, hvort um ítrekað brot er að ræða, hvort brot var framið af ásetningi eða gáleysi, hvort skip hafi samhliða verið svipt veiðileyfi, hvort lagt hafi verið á hinn brotlega aðila sérstakt gjald vegna ólögmæts sjávaraflla og samstarfsvilja hins brotlega aðila.

Stjórnvaldssektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við álagningu og innheimtu og eru á gjalddaga 30 dögum eftir að ákvörðun um sekt var tekin. Hafi stjórnvaldssekt ekki verið greidd innan 15 daga frá gjalddaga hennar skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu. Ákvarðanir Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssekta eru aðfararhæfar.

Heimild Fiskistofu til að leggja á stjórnvaldssektir samkvæmt 1. mgr. fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Frestur þessi rofnar þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að meintu broti.

Beita skal ákvæðum laga um sérstakt gjald vegna ólögmæts sjávaraflla vegna brota gegn lögum þessum eftir því sem við á.

Landhelgisgæslunni er heimilt að láta Fiskistofu í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 1. mgr.

39. gr.

Á eftir 13. gr. koma fjórar nýjar greinar, 13. gr. a-13. gr. d, svohljóðandi:

a. (13. gr. a.)

Fiskistofa getur fallið frá beitingu hvers konar viðurlaga vegna á brota á lögum þessum ef um fyrsta brot viðkomandi er að ræða, brot telst óverulegt eða af öðrum ástæðum er ekki talin þörf á viðurlögum með hliðsjón af almennum réttarvörsluslúsjónarmiðum.

b. (13. gr. b.)

Hafi aðili brotið gegn ákvæðum laga þessara eða ákvörðunum Fiskistofu teknum á grundvelli þeirra er Fiskistofu heimilt að ljúka málinu með sátt gangist hinn brotlegi aðili við broti og óski eftir því að ljúka málinu með þeim hætti. Slík sátt getur eftir atvikum falið í sér að hinn brotlegi greiði stjórnvaldssekt og undirgangist tiltekna skuldbindingar. Sátt er bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift skinni. Fiskistofu er heimilt að setja reglur um framkvæmd ákvæðisins.

c. (13. gr. c.)

Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssekta eða kæru til lögreglu hefur maður, sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Fiskistofa og Landhelgisgæslan, eftir því sem við á, skulu leiðbeina hinum grunaða um þennan rétt.

d. (13. gr. d.)

Ákvörðunum Fiskistofu um sviptingu veiðileyfis samkvæmt lögum þessum verður skotið til ráðuneytisins, enda sé það gert innan eins mánaðar frá því aðila var tilkynnt um ákvörðunina. Ákvörðunum Fiskistofu samkvæmt lögum þessum um álagningu stjórnvaldssekta og ákvörðunum þar sem samhliða er kveðið á um sviptingu veiðileyfis og álagningu stjórnvaldssektar verður einungis skotið til dómstóla. Málshöfðunarfrestur er þrjú mánuðir frá því ákvörðun er tekin. Kæra til ráðuneytisins eða málshöfðun til dómstóla frestar ekki réttaráhrifum sviptingar veiðileyfis. Málshöfðun til dómstóla frestar aðför ákvörðunar Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssektar.

40. gr.

14. gr. laganna orðast svo:

Það getur varðað mann sektum eða fangelsi allt að sex árum, liggi þyngri refsing ekki við broti samkvæmt öðrum lögum, að brjóta gegn eftirfarandi ákvæðum og reglum settum með stoð í þeim:

- a. 4. gr. um leyfisbindingu veiða utan lögsögu Íslands,
- b. 7. gr. um gerð og frágang veiðarfæra,
- c. 9. gr. um meðferð og nýtingu afla.

Brot samkvæmt 1. mgr. varða sektum eða fangelsi ef þau eru framin af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

Gera má lögaðila sekt samkvæmt ákvæðum II. kafla A almennra hegningarlaga fyrir brot skv. 1. mgr.

Tilraun til brots eða hlutdeild í brotum samkvæmt lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í almennum hegningarlögum.

Heimilt er að gera upptæk þau veiðarfæri sem notuð hafa verið við brot samkvæmt 1. mgr. sem og þann afla sem veiðst hefur við slík brot. Í stað þess að gera veiðarfæri og afla upptæk er heimilt að gera upptæka fjárhæð sem svarar til andvirðis afla og veiðarfæra samkvæmt mati dómkvaddra kunnáttumanna.

Heimilt er að gera upptækan með dómi ávinning sem hlotist hefur af broti samkvæmt 1. mgr.

41. gr.

15. gr. laganna orðast svo:

Brot gegn lögum þessum sæta aðeins rannsókn sakamáls að undangenginni kærufiskistofu eða Landhelgisgæslunnar til lögreglu.

Varði meint brot á lögum þessum bæði stjórnvaldssektum og refsingu meta Fiskistofa og Landhelgisgæslan hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Ef brot eru meiri háttar ber að vísa þeim til lögreglu. Brot telst meiri háttar ef verknaður er framinn með sérstaklega vítaverðum hætti eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi brotsins. Gæta skal samræmis við úrlausn sambærilegra mála.

Með kærufiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að láta lögreglu og ákærvaldi í té upplýsingar og gögn sem stofnanirnar hafa aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr.

Fiskistofu og Landhelgisgæslunni er heimilt að taka þátt í aðgerðum lögreglu sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Lögreglu og ákærvaldi er heimilt að láta Fiskistofu og Landhelgisgæslunni í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Lögreglu er heimilt að taka þátt í aðgerðum Fiskistofu og Landhelgisgæslunnar sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

Telji ákærandi að ekki séu efni til útgáfu ákæru vegna meints brots á lögum þessum getur hann sent málið til Fiskistofu til meðferðar og ákvörðunar.

VI. KAFLI

Breyting á lögum nr. 36/1992, um Fiskistofu.

42. gr.

Við 2. gr. laganna koma þrjár nýjar málsgreinar svohljóðandi:

Eftirlitsmönnum Fiskistofu heimilt að nýta fjarstýrð loftför í eftirlitsstörfum sínum sem eru búin myndavélum til upptöku eða annan fjarstýrðan sjálfvirkan búnað sem getur safnað upplýsingum. Skal gæta þess að einungis sé rafræn vöktun á þeim stöðum sem nauðsynlegt er talið vegna almanna hagsmuna og til þess að eftirlitsmenn Fiskistofu geti uppfyllt eftirlitsskyldu sína.

Persónuupplýsingum sem safnast við rafræna vöktun skal eytt þegar ekki er lengur málefnaleg ástæða til að varðveita þær en í síðasta lagi þegar heimild til að beita viðurlögum við háttsemi fellur niður. Verði eftirlitsmenn Fiskistofu áskynja um ætlað brot gegn lögum á sviði fiskveiðistjórnar í upplýsingum sem verða til við rafræna vöktun er stofnunninn heimilt að varðveita upplýsingarnar þar til mál telst lokið. Hafi mál lokið með beitingu stjórnsluviðurlaga telst máli lokið þegar frestur til að höfða dómsmál er runninn út eða endanlegur dómur hefur fallið um málið.

Fiskistofu er ekki heimilt að láta í té upplýsingar sem verða til við rafræna vöktun nema til lögreglu vegna rannsóknar á ætluðu broti.

43. gr.

Nýtt ákvæði 2. gr. a. kemur á eftir 2. gr. laganna.

Fiskistofu er heimil vinnsla persónuupplýsinga, þar á meðal upplýsinga sem verða til við rafrænt eftirlit og um eignarhald útgerðafélaga og annarra upplýsinga sem hinn skráði leggur í té, í þeim tilgangi að sinna lögbundnu hlutverki sínu samkvæmt lögum á sviði fiskveiðistjórnar að uppfylltum skilyrðum laga um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga.

44. gr.

Á eftir 8. gr. laganna kemur nýtt ákvæði, 9. gr., svohljóðandi:

Gagnsæi í störfum Fiskistofu

Fiskistofa skal birta opinberlega ákvarðanir stofnunarinnar um sviptingu veiðileyfa, afturköllun vigtunarleyfa og álagningu stjórnvaldssekta.

Jafnframt skal Fiskistofa birta opinberlega upplýsingar um gerð sátta. Í þeim tilvikum skal stofnunin birta heiti þess skips sem um ræðir, skipaskrárnúmer, útgerð skips, vigtunarleyfishafa og tilefni viðbragða Fiskistofu, eftir því sem við á hverju sinni.

45. gr.

Við lögina bætist nýtt ákvæði til bráðabirgða svohljóðandi:

Fiskistofa er heimilt að fara í samstarf við útgerðaraðila um tímabundið verkefni um rafræna vöktun í fiskiskipum. Tilgangur verkefnisins skal vera prófun á tæknibúnaði við hagnýtingu rafræns eftirlits um borð í fiskveiðiskipum, þ.e. notkun, eiginleikum og gæðum myndefnis. Fiskistofa skal láta útgerðaraðila myndavélar í té vegna samstarfsins og skal eftirlitsmönnum Fiskistofu vera heimill aðgangur að þeim upplýsingum sem til verða við rafræna vöktun um borð. Upplýsingar sem til verða við framkvæmd verkefnisins skulu einungis nýttar í samræmi við framangreindan tilgang verkefnisins en ekki í eftirlitsskyni. Fiskistofu er ekki heimilt að afhenda öðrum aðila þær upplýsingar sem safnast við framkvæmd verkefnisins nema það sé í nauðsynlegt í þágu verkefnisins.

46. gr.

Lög þessi öðlast gildi X. X 2021. Ákvæðum laga þessara verður þó aðeins beitt um verknaði sem er lokið eftir gildistöku þeirra, en um eldri mál fer samkvæmt ákvæðum eldri laga.

Greinargerð.

1. Inngangur.

Í desember 2018 skilaði Ríkisendurskoðun skýrslu til Alþingis um eftirlit Fiskistofu við fiskveiðar og var þar álitid að ráðast þyrfti í ýmsar úrbætur hjá stofnuninni til að hún gæti sinnt eftirliti með skilvirkum og árangursríkum hætti. Unnið hefur verið að úrbótum samkvæmt ábendingum í skýrslunni og er frumvarp þetta liður í því starfi.

Í mars 2019 skipaði sjávarútvegs- og landbúnaðarráðherra verkefnastjórn um bætt eftirlit með fiskveiðiauðlindinni. Um leið var settur á fót samráðshópur með fulltrúum allra þingflokka á Alþingi, stofnana og helstu hagaðila í sjávarútvegi. Í skýrslu verkefnastjórnarinnar frá júní 2020 er einkum fjallað um heimildir til ákvörðunar viðurlaga við fiskveiðieftirlit og ákvæði laga um stjórn fiskveiða um hámarksaflahlutdeildir. Auk þess er fjallað um rafrænt eftirlit. Skýrslan var birt opinberlega.

Frumvarp þetta er unnið í atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytinu.

2. Tilfni og nauðsyn lagasetningar.

Fiskistofa hefur með höndum heimildir til að veita skipi áminningu eða svipta það leyfi til veiða í atvinnuskyni gerist það sekt um brot gegn lögum á sviði fiskveiða eða ákvæðum leyfisbréfs. Stofnunin hefur sambærilegar heimildir til að afturkalla leyfi til vigtunar verði upplýst um brot á lögum eða skilyrðum vigtarleyfis. Fullt samræmi er ekki í löggjöf um viðurlög þessi, m.a. hvað snertir skilyrði þess að mál verði kært til lögreglu, hvort veita beri áminningu o.fl. og hefur því verið bent á þörf þess að koma upp heildstæðara fyrirkomulagi viðurlaga. Fjallað er nánar um þetta í skýrslu verkefnastjórnar sem og í skýringum við einstaka liði hér á eftir. Þá hefur verið bent á að meðferð mála geti verið breytileg eftir því hvort Landhelgisgæslan eða Fiskistofa verði áskynja um brot.

Verkefnastjórnin tók til umfjöllunar möguleika Fiskistofu til að efla eftirlit með rafrænni vöktun, þ.m.t. notkun svofelldra flygilda/flugljóna (dróna) sem talið er að geti aukið þekju og styrkt framkvæmd eftirlits. Var í framhaldi bent á að nánari þróun og hagnýting slíkra tækja kalli á sérstaka lagaheimild og er með frumvarpinu lagt til að hún verði veitt.

Í lögum um stjórn fiskveiða er mælt fyrir um að samanlögð aflahlutdeild fiskiskipa í eigu einstakra aðila megi aldrei yfirstíga tiltekin mörk. Að baki þessu standa einkum samkeppnisrök svo sem ráða má af skýringargögnum með lögum nr. 27/1998, um breytingar á lögum um stjórn fiskveiða, en einnig var vísað til jafnræðissjónarmiða. Talin var þörf á sérstökum reglum um hámarksaflahlutdeildir í lögum um stjórn fiskveiða, þar sem almennar reglur samkeppnisréttar varðandi markaðsráðandi stöðu einstakra aðila voru ekki taldar hafa þýðingu fyrir en samþjöppun aflaheimilda væri orðin mun hærri en hugmyndir hafi staðið til að væru viðunandi (þskj. 222 – 122. löggj.). Við framkvæmd hámarkshlutdeildarreglna skal telja í einu lagi aðila sem teljast tengdir í skilningi laganna. Með því er átt við þegar annar aðilinn á meirihluta hlutafjár í hinum eða fyrir hendi eru svonefnd raunveruleg yfirráð annars aðilans yfir hinum. Fiskistofa hefur bent á að erfitt geti reynst að afmarka með fullnægjandi hætti hvenær aðilar teljist tengdir og var af þeim sökum fjallað ítarlega um þetta í skýrslu Ríkisendurskoðunar og af hálfu verkefnastjórnar, þar sem gerðar voru ábendingar um breytingar. Með frumvarpinu eru því lagt til að hugtakið raunveruleg yfirráð verði afmarkað betur í lögum.

3. Meginefni frumvarpsins.

Með frumvarpi þessu er lagt til að:

- heildstæðu viðurlagakerfi verði komið á fót vegna brota á lögum á sviði fiskveiðistjórnar,
- heimildir Fiskistofu til að framkvæma rafrænt eftirlit verði styrktar,
- Hugtakið raunveruleg yfirráð við framkvæmd reglna um hámarksaflahlutdeildir verði afmarkað betur.

3.1. Heildstætt viðurlagakerfi vegna brotamála.

3.1.1. Heimild til álagningar stjórnvaldssektar

Með frumvarpinu er lagt til að Fiskistofu verði heimilt að leggja stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, og vigtunarleyfishafa. Lagt er til að stjórnvaldssektir geti numið frá 25 þúsund krónum til 50 milljóna króna. Lagt er til að háð sé mati Fiskistofu hvaða viðurlögum er beitt í hverju tilviki fyrir sig og því geti Fiskistofa svo dæmi sé nefnt ákveðið þegar um smávægilegt brot er að ræða að beita fremur lægstu mögulegu stjórnvaldssekt en að svipta það skip sem í hlut á veiðileyfi. Ber Fiskistofu því að leggja ígrundað mat á það í hverju tilviki fyrir sig hvaða viðurlög eru best til þess fallin að skila tilætluðum áhrifum og gæta að því að ganga ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þeim markmiðum sem að er stefnt. Lagt er til að afmarkað verði til hvaða atriða Fiskistofa skuli líta við ákvörðun um fjárhæð sektar. Verður þannig skylt að taka tillit til þeirra hagsmuna sem í húfi eru, alvarleika brots, hvað það hafi staðið lengi, hvort hinn brotlegi aðili hafi haft af því ávinning, veltu hins brotlega næstliðið reikningsár, hvort um ítrekað brot sé að ræða, hvort brot var framið af ásetningi eða gáleysi, hvort skip hafi samhliða verið svipt veiðileyfi eða vigtunarleyfi samhliða afturkallað, hvort lagt hafi verið á hinn brotlega aðila sérstakt gjald vegna ólögmeats sjávarafla og samstarfsvilja hins brotlega. Ákvörðun um fjárhæð sektar er því háð fjölpættu mati sem ætlað er að tryggja að hún sé í samræmi við eðli og umfang brots hverju sinni. Heimilt verður að bera ákvörðun um álagningu stjórnvaldssektar til dómstóla verði frumvarpið að lögum.

3.1.2. Mat fari fram áður en viðurlögum er beitt

Með frumvarpinu er lagt til að gerðar verði breytingar á þeim viðurlagaákvæðum gildandi laga sem mæla fyrir um að Fiskistofa *skuli* svipta skip veiðileyfi eða afturkalla leyfi til vigtnar sjávarafla við tilteknar aðstæður á þann veg að Fiskistofa *geti* við umræddar aðstæður gripið til slíkra ráðstafana. Þessi breyting helst í hendur við að Fiskistofu verði veitt heimild til álagningar stjórnvaldssekt. Er þá ráðgert að það sé háð mati Fiskistofu með hliðsjón af eðli og umfangi þess brots sem um ræðir hverju sinni hvort forsendur standi til að beita sviptingu veiðileyfis eða afturköllun á leyfi til vigtnar sjávarafla, eða leggja stjórnvaldssekt á eiganda eða útgerð viðkomandi fiskiskips eða viðkomandi vigtnarleyfishafa. Enn fremur er ráðgert að Fiskistofa geti eftir atvikum beitt hvoru tveggja samhliða.

Þá er lagt til að Fiskistofa hafi heimild til að falla frá beitingu viðurlaga ef um fyrsta brot viðkomandi er að ræða, ef brot telst óverulegt eða af öðrum ástæðum sé ekki talin þörf á viðurlögum með hliðsjón af almennum réttarvörslusjónarmiðum. Þannig er ráðgert að Fiskistofa geti þrátt fyrir niðurstöðu um að brot hafi átt sér stað fallið frá beitingu viðurlaga á þeim grundvelli. Samhliða er lagt til að ákvæði viðeigandi laga um áminningar sem og ákvæði laga um umgengni um nytjastofna sjávar um ítrekunaráhrif falli brott enda ekki þörf á þeim ákvæðum þegar tryggt er að mat fari fram á því hvort forsendur standi til að beita viðurlögum í hverju tilviki fyrir sig og kostur er á fleiri en einu úrræði í því sambandi með hliðsjón af eðli og umfangi þess brots sem um er að ræða.

Loks er lagt til að Fiskistofu verði veitt heimild til að ljúka máli með sátt gangist hinn brotlegi aðili við broti og óski eftir því að ljúka málinu með þeim hætti. Gert er ráð fyrir því að slík sátt geti falið í sér að hinn brotlegi greiði stjórnvaldssekt eða undirgangist tilteknar skuldbindingar. Meginreglan verður þó eftir sem áður sú að beita skuli viðurlögum við brotum á lögum á sviði fiskveiðistjórnunar en þeim breytingum sem lagðar eru til með frumvarpinu er ætlað að tryggja að þau viðurlög sem beitt er hverju sinni séu í samræmi við eðli og umfang brots. Er þessu ætlað að tryggja að ekki sé farið strangar í sakirnar en nauðsyn ber til og að eðlilegt samræmi sé milli eðlis og umfangs brots og þeirra viðurlaga sem beitt er.

3.1.3. Sambærileg mál hljóti sambærilega meðferð

Í framkvæmd hefur gerst að þegar starfsmenn Landhelgisgæslu verða áskynja um brot eru þau kærð til lögreglu en ef starfsmenn Fiskistofu verða áskynja um brot eru þau send lögfræðisviði stofnunarinnar til meðferðar. Því getur komið til þess að sambærileg mál sæti ólíkri meðferð. Til að koma í veg fyrir það er lagt til að mælt verði skýrt fyrir um hvaða brot sæta rannsókn sakamáls að undangenginni kærðu Fiskistofu eða Landhelgisgæslu. Varði meint brot á lögum bæði stjórnvaldssektum og refsingu skuli Fiskistofa og Landhelgisgæslan meta hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Lagt er til að ef brot telst meiri háttar í þeim skilningi að það hafi verið framið með sérstaklega vítavörðum hætti eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi þess skuli það alla jafna kært til lögreglu. Þá er lagt til að gæta skuli samræmis við úrlausn sambærilegra mála. Í því felst eðli máls samkvæmt að nauðsynlegt er að Fiskistofa og Landhelgisgæslan hafi samráð um mat á því hvort einstök mál skuli kærð til lögreglu.

Verði frumvarpið að lögum má gera ráð fyrir því að þeim brotum á löggjöf á sviði fiskveiðistjórnunar sem sæta rannsókn sakamáls muni fækka verulega og það verði í undantekningartilvikum sem mál sæta slíkri meðferð.

Loks er vert að áréttu að gert er ráð fyrir því að mál verði *annað hvort* kært til lögreglu eða málinu lokið með stjórnvaldsákvörðun Fiskistofu. Með kærðu til lögreglu lýkur meðferð

máls hjá Fiskistofu þar sem það sætir þá rannsókn lögreglu. Að því sögðu er þó gert ráð fyrir því að ákærandi geti sent mál sem kært hefur verið til lögreglu til Fiskistofu á ný til meðferðar og ákvörðunar séu ekki efni til útgáfu ákæru. Sama mál getur hins vegar aldrei verið til eiginlegrar meðferðar hjá bæði Fiskistofu og lögreglu á sama tíma og hinn brotlegi því ekki sætt tvöfaldri refsingu eða málsmeðferð.

Með frumvarpinu er lagt til að lögfest verði ákvæði sem tryggir rétt einstaklinga til að fella ekki á sig sök. Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssektar eða kæru til lögreglu, hafi sá sem grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, þannig rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni. Er þetta í samræmi við meginreglur á sviði refsiréttar.

3.1.4. Brottfall heimildar til að beita viðurlögum

Með frumvarpinu er lagt til að lögfest verði ákvæði sem kveða á um að heimild Fiskistofu til svipta skip veiðileyfi, afturkalla leyfi til vigtunar og leggja á stjórnvaldssektir falli niður þegar fimm ár eru liðin frá því þeirri háttsemi sem viðurlögum varðar lauk. Í gildandi lögum er ekki að finna sambærilegar heimildir. Fellur þetta vel að sjónarmiðum um meðalhóf við meðferð opinbers valds og eru sambærileg fyrirmæli í refsilöggjöf..

3.1.5 Heimild til að leggja á dagsektir og innheimta uppsafnaðar dagsektir

Með frumvarpinu er lagt til að Fiskistofu verði í ákveðnum tilvikum heimilt að leggja dagsektir á hvern þann sem vanrækir að veita stofnuninni þær upplýsingar sem viðkomandi ber að veita lögum samkvæmt. Þá er gert ráð fyrir sterkari heimildum Fiskistofu til innheimtu dagsektar. Ráðgert að stofnunin skuli fyrst skora á hvern þann sem vanrækir að veita upplýsingar að bæta úr og gefa viðkomandi kost á að upplýsa um ástæður tafa við upplýsingaskil. Þá skuli Fiskistofa leiðbeina viðkomandi um að dagsektir verði lagðar á að sjö dögum liðnum hafi umræddar upplýsingar ekki borist, nema hlutaðeigandi upplýsi sannanlega um ástæður, sem honum verður ekki um kennt og gerðu honum ókleift að veita upplýsingarnar. Lagt er til að kveðið verði á um það að óinnheimtar dagsektir falli ekki niður. Er það gert til að tryggja að úrræðið hafi tilhlýðileg fælingar- og varnaðaráhrif. Með því færast dagsektarárræðið frá því að vera einungis þvingunarúrræði yfir í að fela í sér stjórnsýsluviðurlög. Lagt er til að dagsektir skuli nema 30 þúsund krónum fyrir hvern byrjaðan dag og geti hæstar orðið 1,5 milljón króna.

3.1.6. Gagnsæi í störfum Fiskistofu

Með frumvarpinu er lagt til skýrt verði mælt fyrir um heimild Fiskistofu til að birta opinberlega ákvarðanir um sviptingu veiðileyfa, afturköllun vigtunarleyfa og álagningu stjórnvaldssekta sem og upplýsingar um gerð satta. Miðar þetta að því að auka enn frekar gagnsæi í störfum Fiskistofu sem og fyrirsjáanleika fyrir þá sem starfa í greininni og veita bæði þeim og Fiskistofu tilhlýðilegt aðhald.

3.2. Heimildir Fiskistofu til að framkvæma rafrænt eftirlit verði eflar.

Með frumvarpinu eru lagðar til breytingar sem miða að því að styrkja heimildir Fiskistofu til að framkvæma rafrænt eftirlit. Lagt er til að eftirlitsmönnum Fiskistofu verði heimill aðgangur að upplýsingum sem verða til við rafræna vöktun á löndunarhöfnum. Þá eru lagðar til breytingar á lögum um Fiskistofu sem miða að því að veita Fiskistofu heimild til hagnýtingar

rafræns eftirlit og heimild til vinnslu upplýsinga. Að auki eru lagt til að sett verði bráðabirgðaákvæði sem heimilar Fiskistofu að fara í samtarf við útgerðaraðila um hagnýtingu myndavéla um borð í fiskiskipum í eftirlitsskyni. Er þetta í samræmi við tillögur verkefnastjórnarinnar um að stofnunin fái skýrar lagaheimildir í þessu efni.

3.3. Hugtakið raunveruleg yferráð við framkvæmd reglna um hámarksafhlutdeildir verði afmarkað betur.

Í 14. gr. laga um stjórn fiskveiða er mælt fyrir um skyldu aðila til að tilkynna Fiskistofu, ef fyrirsjáanlegt er að aflahlutdeild fari yfir þau mörk sem 13. gr. laganna setur. Láta skal stofnuninni „reglubundið í té“ nánar greindar upplýsingar um m.a. eignarhluta allra þeirra sem eiga meira en 10% af hlutafé, stofnfé eða atkvæðisrétti í viðkomandi aðila. Fiskistofa skal fara yfir upplýsingarnar og tilkynna hlutaðeigandi um aflahlutdeild fiskiskipa og hvort farið sé yfir hámarkshlutdeildarregla, en sé það raunin er gefinn sex mánaða frestur til að koma hlutdeildinni niður fyrir mörkin (ella fellur hlutdeildin niður og er ráðstafað til annarra skipa). Það sem helst hefur valdið erfiðleikum við framkvæmd þessara lagaákvæða, svo sem rakið er í skýrslu Ríkisendurskoðunar, er hvenær aðilar teljast tengdir í skilningi 4. mgr. 13. gr. laganna.

Í 1. tölul. 4. mgr. 13. gr. laganna er tilgreint að aðilar, þar sem annar aðilinn, einstaklingur eða lögaðili, á beint eða óbeint meiri hluta hlutafjár eða stofnfjár í hinum aðilanum eða fer með meiri hluta atkvæðisréttar skuli teljast tengdir. Undir þennan tölulið falla því bæði bein og óbein yferráð á grundvelli hlutafjäreignar eða stofnfjäreignar eða eftir atvikum meiri hluta atkvæðisréttar. Í slíkum tilvikum liggja yferráð almennt ljós fyrir og litlum vandkvæðum bundið að sýna fram á að þau séu til staðar. Í því sambandi skal þó áréttað að samkvæmt orðalagi ákvæðisins getur aðili farið með meiri hluta atkvæðisréttar í öðrum aðila á öðrum grundvelli en meiri hluta hlutafjár eða stofnfjár og þarf þá að sýna fram á að svo sé.

Í 2. tölul. 4. mgr. er svo tilgreint að aðilar, þar sem annar aðilinn, einstaklingur eða lögaðili, hefur með öðrum hætti en greinir í 1. tölul. „raunveruleg yferráð“ yfir hinum skuli teljast tengdir. Slík yferráð eru ekki afmörkuð nánar í lögunum sjálfum, en hugtakið er þekkt í hlutafélagarétti. Í lögskýringargögnum segir að til slíkra yferráða teldust hvers konar yferráð sem ekki væru áður talin og gæfu einum aðila úrslitaáhrif í rekstri og stjórn annars aðila. Einnig mætti hugsa sér þá aðstöðu að aðili hefði svo sterka samningsstöðu við annan aðila að hann réði í raun stjórnarákvörðunum, s.s. vegna samnings um notkun eða ráðstöfun eigna viðkomandi, samnings um einkarétt til að nýta allan afla aðilans eða samnings við hluthafa eða stjórnarmenn sem gætu haft úrslitaáhrif við ákvarðanatöku (þskj. 222-122. löggj.). Raunveruleg yferráð geta talist vera fyrir hendi jafnvel þó svo viðkomandi fari hvorki með meirihluta hlutafjár eða stofnfjár né heldur meirihluta atkvæðisréttar í eiginlegum skilningi. Í reynd geta raunveruleg yferráð verið fyrir hendi þó aðili fari hvorki með hlutafé né stofnfé í öðrum aðila né heldur meirihluta atkvæðisréttar.

Svo sem segir í skýrslu verkefnastjórnarinnar er nauðsynlegt að reglur um tengda aðila séu eins skýrar og mögulegt er og eftirlit með þeim skilvirkt. Með frumvarpinu er því lagt til að hugtakið „raunveruleg yferráð“ verði afmarkað betur með tveimur nýjum málsgreinum sem bætist við 13. gr. laganna. Þessi afmörkun byggir á 3. gr. reglna nr. 1390/2020 um tilkynningu og málsmeðferð í samrunamálum, þar sem lýst er hvað þurfi til svo samruni teljist hafa átt sér stað í skilningi samkeppnisréttar, vegna breytinga á yferráðum yfir fyrirtækjum. Við regluna er bætt almennri tilvísun til stjórnunar- eða fjölskyldutengsla sem er í samræmi við tillögu

verkefnisstjórnarinnar, þótt orðalag sé heldur almennara en þar var lagt til. Horft var til þess að tryggja nægilega víða afmörkun á slíkum tengslum sem gæti vegið inn í heildstætt mat á því hvort raunverulegum áhrifum sé til að dreifa. Mikilvægt er þó að hafa hugfast að niðurstaða um það hvort raunveruleg yferráð séu fyrir hendi byggir eftir sem áður á heildstæðu mati.

Það er Fiskistofu að leggja mat á það hvort yferráð eru fyrir hendi og aðilar þar með tengdir. Í ljósi þess er lagt til að í 1. mgr. 14. gr. laganna verði skýr heimild fyrir Fiskistofu til að afla þeirra upplýsinga og gagna sem hún telur nauðsynleg í því skyni. Eftir sem áður er aðilum gert að upplýsa Fiskistofu ef fyrirsjáanlegt er að aflahlutdeild fiskiskipa einstakra eða tengdra aðila fari umfram þau mörk sem sett eru í 1. eða 2. mgr. 13. gr. laganna. Með þessum tillögum er miðað að því að styrkja verulega eftirlit Fiskistofu með því að aflahlutdeild fiskiskipa í eigu einstakra aðila, einstaklinga eða lögaðila, eða í eigu tengdra aðila fari ekki umfram lögbundin mörk til samræmis við tillögur verkefnastjórnarinnar.

4. Samræmi við stjórnarskrá og alþjóðlegar skuldbindingar.

Við samningu ákvæða um heimildir Fiskistofu til að viðhafa rafrænt eftirlit var gætt að 71. gr. stjórnarskrár Íslands um friðhelgi einkalífs og að reglurnar samræmdumst lögum nr. 90/2018, um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga.

Ekki var talið tilefni til að taka til sérstakrar skoðunar hvort efni frumvarpsins færi gegn öðrum ákvæðum stjórnarskrár.

Alþjóðasamningur Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna um hafnríkisaðgerðir til að fyrirbyggja, hindra og uppræta ólöglegar, ótilkynntar og eftirlitslausar veiðar var fullgiltur á Íslandi árið 2015 og samhliða því voru helstu skuldbindingar Íslands samkvæmt samningum innleiddar í lög um veiðar og vinnslu erlendra skipa. Við samningu frumvarpsins kom til skoðunar hvort efni frumvarpsins er varða breytt viðurlagaákvæði í framangreindum lögum hefðu áhrif á skuldbindingar Íslands samkvæmt áður nefndum samningi. Það var mat ráðuneytisins að efni frumvarpsins hafði ekki áhrif á þær skuldbindingar Íslands.

5. Samráð.

Með frumvarpinu eru lagðar til breytingar á helstu lögum á sviðið fiskveiðistjórnunar sem varða eftirlit Fiskistofu. Efni frumvarpsins mun fyrst og fremst hafa áhrif á þá aðila sem stunda veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands og þá aðila sem hafa vigtunarleyfi skv. lögum um umgengni um nytjastofna sjávar. Frumvarpið byggir á þeim tillögum og athugasemdum sem fram komu í skýrslu verkefnastjórnarinnar um bætt eftirlit með fiskveiðiauðlindinni. Til að styðja við starf verkefnastjórnarinnar var skipaður samráðshópur þar sem helstu haghafar í sjávarútvegi voru með fulltrúa; Félag Skipsstjórnarmanna, Félag vélstjóra og málmteknimanna, Fiskistofa, Hafnasambandi Íslands, Hafrannsóknastofnun, Landhelgisgæsla Íslands, Landsamband smábátæigenda, Matís ohf., Matvælastofnun, Samtök fiskframleiðenda og útflytjenda, Samtök fyrirtækja í sjávarútvegi, Samtök smærri útgerða, og Sjómannasamband Íslands. Einnig voru allir þingflokkar með fulltrúa í samráðshópnum.

Verkefnastjórnin hélt fjóra fundi með samráðshópnum þar sem vinna verkefnastjórnarinnar var kynnt og óskað eftir sjónarmiðum frá fulltrúum hópsins. Einnig voru haldnir sérstakir fundir með Fiskistofu, Landhelgisgæslu Íslands, Matís, Ríkisendurskoðun,

Dómsmálaráðuneytinu, Samtökum fyrirtækja í sjávarútvegi og samtökum fiskvinnslu og fiskútflýgjenda.

Frumvarpið var samið í atvinnuvega og nýsköpunarráðuneytinu í nánu samstarfi með Fiskistofu og Landhelgisgæslunni. Einnig voru haldnir fundir með Dómsmálaráðuneytinu varðandi ákvæði er snúa að Landhelgisgæslunni. Drög að ákvæðum í frumvarpi voru kynnt á fundum með helstu félagasamtökum útgerðaraðila (SFS, LS og SSÚ) haustið 2020.

Drög að frumvarpinu voru birt á samráðsgátt stjórnvalda.

6. Mat á áhrifum.

Með frumvarpinu er lagt til að viðurlagakaflar laga á sviði fiskveiðistjórnar verði samræmdir svo heildstætt viðurlagakerfi gildi um brot gegn þeim. Er umræddum breytingum ætlað að efla skilvirkni og gagnsæi eftirlits með fiskveiðiauðlindinni og skapa tilætluð fælingar- og varnaðaráhrif. Verði frumvarpið að lögum mun það einkum hafa áhrif á þá sem stunda útgerð og aðila sem eru með leyfi til vigtunar á sjávaraflla.

Fiskistofa er það stjórnvald sem fer með eftirlit með lögum á sviði fiskveiðistjórnar. Efni frumvarpsins fellur vel að starfsemi stofnunarinnar en felur jafnframt í sér þau nýmæli að Fiskistofu verði fengnar heimildir til álagningar stjórnvaldssekta vegna brota á lögum á sviði fiskveiðistjórnar. Einhver kostnaður mun falla til við undirbúning þess þáttar og fellur hann innan útgjaldaramma Fiskistofu. Til lengri tíma litið eru fjárhagsáhrif frumvarpsins jákvæð fyrir ríkissjóð þar sem stjórnvaldssektir munu renna í ríkissjóð. Ekki er hægt að segja til um hve mikil þau verða þar sem ekki hefur farið fram mat á umfangi álagningar stjórnvaldssekta auk þess sem reglunum er ætlað að hafa fælingar- og varnaðaráhrif til lengri tíma litið.

Um einstakar greinar frumvarpsins.

Um 1. gr.

Með fyrstu grein frumvarpsins eru lagt til að eftirlitsmönnum Fiskistofu verði heimilaður aðgangur að upplýsingum sem verða til við rafræna vöktun í löndunarhöfn í því skyni að hafa eftirlit með löndun afla. Flestar löndunarhafnir eru búnar rafrænu vöktunarkerfi en eftirlitsmönnum Fiskistofu er ekki heimill aðgangur að upplýsingum sem verða til við rafræna vöktun í höfnum nema fyrir því sé skýr lagaheimild, sem lagt er til að bætist við 8. gr. laga um umgengni um nytjastofa sjávar.

Um 2. gr.

Í gildandi lögum er kveðið á um afladagbækur í 17. gr. laga um stjórn fiskveiða og í 8. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Lagt er til að efnisreglur ákvæðanna verði sameinuð í eitt ákvæði, 4. mgr. 8. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Þær breytingar eru gerðar á reglum varðandi afladagbækur að nú er Fiskistofu heimilt að svipta skip leyfi til veiða í atvinnuskyni vegna vanskila á afladagbók en ekki skylt líkt og í gildandi lögum. eru þessar breytingar í samræmi við aðrar tillögur frumvarpsins. Þá er felld út heimild fyrir Fiskistofu að innheimta gjald fyrir afladagbækur þar sem stofnunin mun ekki lengur láta þær í té. Þá er því einnig breytt að Fiskistofu er ekki gert að láta í té sérstakar vinnsludagbækur fyrir vinnsluskip heldur er vísað til þess að skipstjórar skuli halda um vinnslu aflans í sérstaka vinnsludagbók á því formi sem Fiskistofa samþykkir.

Um 3. gr.

Með þriðju grein frumvarpsins eru lagðar til breytingar á 12. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Annars vegar eru lagðar til breytingar á 2. mgr. í því skyni að skerpa á því að vigtar- og ráðstöfunarskýrslum skuli skilað til Fiskistofu og að stofnunin ákveði form þeirra og skilahátt. Hins vegar er lagt til að í stað 3. og 4. mgr. þar sem kveðið er á um að hver sá sem vanrækir að veita Fiskistofu upplýsingar samkvæmt 2. mgr. skuli sæta dagsektum komi þrjár nýjar málsgreinar um sama efni. Þannig er lagt til að álagðar dagsektir falli ekki niður enda þótt upplýsingum sé skilað um síðir. Með því breytist dagsektauðræðið úr því að vera þvingunarúrræði yfir í það að vera stjórnsluviðurlög. Finna má mörg dæmi í íslenskum rétti um slíkt úrræði og má þar nefna 3. mgr. 11. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, en þar segir að óinnheimtar dagsektir falli ekki niður þótt aðilar verði síðar við kröfum Fjármálaeftirlitsins nema Fjármálaeftirlitið ákveði það sérstaklega.

Lagt er til að Fiskistofa þurfi fyrst að skora á þann sem vanrækt hefur að veita upplýsingar um að sinna lögboðnum skyldum sínum. Um leið gefur stofnunin hlutaðeigandi andmælarétt í tilefni af því að dagsektir verði lagðar á innan sjö daga hafi upplýsingar ekki borist. Ekki skal þó leggja dagsektir á upplýsi hlutaðeigandi sannanlega um ástæður, sem honum verður ekki um kennt og gerðu honum ókleift að skila upplýsingunum. Jafn skjótt og slíkum tálmunum lýkur skal hins vegar veita Fiskistofu upplýsingarnar. Komi ekki fram í andmælum að um slíkar aðstæður sé að ræða skal Fiskistofa leggja á 30.000 kr. dagsekt sem hæst getur þó orðið 1.500.000 kr. sem jafngildir 50 dagsektardögum. Dagsektir eru aðfararhæfar og renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við innheimtuna. Þar sem um stjórnsluviðurlög er að ræða er eðlilegast að mál sé undir dómstóla borin telji einhver rétti sínum hallað við ákvörðun um dagsektir enda hafa dómstólar lokaorðið um gildi allra þátta ákvarðana um stjórnvaldssektir.

Um 4. gr.

Með hliðsjón af öðrum þeim breytingum sem lagðar eru til með frumvarpi þessu er með frumvarpsgreinininni lagt til að 2. mgr. 14. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar falli brott.

Um 5. gr.

Með frumvarpsgreinininni eru lagðar til breytingar á 15. gr. laga um umgengni við nytjastofna sjávar. Í fyrsta lagi er lagt til að gerð verði sú breyting á 1. mgr. ákvæðisins að í stað orðanna „skal svipta“ komi orðin „getur svipt“. Er þessi tillaga liður í því að tryggja að mat fari fram áður en viðurlögum er beitt og helst hún í hendur við þá tillögu að Fiskistofu verði veitt heimild til álagningar stjórnvaldssekta. Er þá ráðgert að það sé háð mati Fiskistofu með hliðsjón af eðli og umfangi þess brots sem um er að tefla hverju sinni hvort forsendur standi til að beita sviptingu veiðileyfis eða afturköllun á leyfi til vigtnar sjávarafla eða leggja stjórnvaldssekt á eiganda eða útgerð viðkomandi fiskiskips eða viðkomandi vigtnarleyfishafa. Enn fremur er ráðgert að Fiskistofa geti eftir atvikum beitt hvoru tveggja samhliða. Í þessu sambandi skal og tekið fram að með a-lið 6. gr. frumvarpsins er aukin heldur lagt til að Fiskistofa geti fallið frá beitingu hvers konar viðurlaga vegna brota á lögnum ef um fyrsta brot viðkomandi er að ræða, brot telst óverulegt, eða af öðrum ástæðum er ekki talin þörf á viðurlögum með hliðsjón af almennum réttarvörslusjónarmiðum. Samhliða er lagt til að ákvæði 3. mgr. 15. gr. sem kveður á um að Fiskistofa skuli veita hlutaðeigandi útgerð skriflega áminningu við fyrsta minna háttar brot falli brott enda ekki þörf á slíku úrræði þegar tryggt er að mat fari fram á því hvort forsendur standi til að beita viðurlögum í hverju tilviki

fyrir sig og kostur á fleiri en einu úrræði í því sambandi með hliðsjón af eðli og umfangi þess brots sem um er að ræða. Þá er lagt til að í stað 3. mgr. 15. gr. komi ný málsgrein sem kveður skýrlega á um það að heimild Fiskistofu til að svipta skip leyfi til veiða í atvinnuskyni samkvæmt 1. mgr. falli niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Í gildandi lögum er ekki að finna almennt ákvæði um brottfall heimildar til að beita stjórnsluviðurlögum og þykir því rétt að skýrlega verði kveðið á um að heimild Fiskistofu að því leyti falli niður að tilteknum tíma liðnum til að tryggja réttaröryggi þeirra sem hlut eiga að máli. Þá er lagt til að mælt verði fyrir um að frestur rofni þegar Fiskistofa tilkynnir aðila um upphaf rannsóknar á meintu broti.

Um 6. gr.

Lagðar eru til sams konar breytingar á 17. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar og lagðar eru til með 5. gr. frumvarpsins á 15. gr. laganna. Um skýringar vísast því til skýringa með ákvæði 5. gr. að breyttu breytanda.

Um 7. gr.

Með frumvarpsgreinininni er lagt til að í stað 18. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar komi nýtt ákvæði sem kveður á um að Fiskistofa geti lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, og vigtunarleyfishafa, ef viðkomandi eða einhver sem starfar í hans þágu brýtur gegn þeim ákvæðum laganna sem tilgreind eru í 1. mgr. frumvarpsgreinarinnar. Lagði verkefnastjórnin í skýrslu sinni til að Fiskistofu yrði veitt slík heimild. Í skýrslunni kemur fram að verkefnastjórnin telji að viðurlög í formi stjórnvaldssekta geti í ákveðnum tilvikum verið markvissari og betur til þess fallin að skapa tilætluð varnaðaráhrif. Enn fremur geri slík úrræði Fiskistofu betur kleift að taka tillit til alvarleika brots við ákvörðun viðurlaga.

Með 2. mgr. frumvarpsgreinarinnar er lagt er til að stjórnvaldssektir geti numið frá 25 þúsund krónum til 50 milljóna króna. Líkt og að framan greinir er ráðgert að það sé háð mati Fiskistofu hvaða viðurlögum er beitt í hverju tilviki fyrir sig og því geti Fiskistofa svo dæmi sé nefnt ákveðið þegar um smávægilegt brot er að ræða að beita fremur lægstu mögulegu stjórnvaldssekt en að svipta það skip sem í hlut á veiðileyfi. Enn fremur er lagt til með 3. mgr. að tiltekið verði til hvaða atriða Fiskistofa á að líta við ákvörðun um fjárhæð sektar. Þannig er gert ráð fyrir því að við ákvörðun sektar skuli Fiskistofa m.a. taka tillit til þeirra hagsmuna sem í húfi eru, alvarleika brots, hvað það hafi staðið lengi, hvort hinn brotlegi aðili hafi haft af því ávinning, veltu hins brotlega næstliðið reikningsár, hvort um ítrekað brot sé að ræða, hvort brot var framið af ásetningi eða gáleysi, hvort skip hafi samhliða verið svipt veiðileyfi eða vigtunarleyfi samhliða afturkallað, hvort lagt hafi verið á hinn brotlega aðila sérstakt gjald vegna ólögmeats sjávarafla og samstarfsvilja hins brotlega. Ákvörðun um fjárhæð sektar er því háð fjölpættu mati sem ætlað er að tryggja að hún sé í samræmi við eðli og umfang brots hverju sinni. Þau atriði sem tilgreind eru í frumvarpsgreinininni geta hvort heldur sem er horft til þess að fjárhæð sektar verði ákveðin hærri eða lægri en ella. Í því sambandi má sem dæmi nefna að ef fyrir liggur að brot var framið af ásetningi getur það eftir atvikum leitt til þess að sekt verði ákveðin hærri en ella og ef hinn brotlegi gengst greiðlega við broti og aðstoðar Fiskistofu við að upplýsa málið getur það eftir atvikum leitt til þess að sekt verði ákveðin lægri en ella. Þá er og vert að áréttá að áfram er ráðgert að tiltekin brot gegn lögnum verði hinn brotlega refsingu ef þau eru framin af ásetningi eða stórfelldu gáleysi en að þau sæti eingöngu

rannsókn sakamáls að undangenginni kæru Fiskistofu eða Landhelgisgæslunnar til lögreglu líkt og nánar er kveðið á um í 11. og 12. gr. frumvarpsins. Í þeim tilvikum þegar einhver sem í þágu eiganda fiskiskips, útgerðar eða vigtunarleyfishafa starfar brýtur af ásetningi eða stórfelldu gáleysi gegn viðeigandi ákvæðum laganna þurfa Fiskistofa og Landhelgisgæslan því aukinheldur að leggja mat á það hvort tilætluð áhrif eru betur tryggð með því að kæra viðkomandi mál til lögreglu fremur en að ljúka því með sviptingu veiðileyfis, afturköllun vigtunarleyfis og/eða álagningu stjórnvaldssektar.

Með 4. mgr. er svo lagt til að stjórnvaldssektir renni í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við álagningu og innheimtu og að gjalddagi þeirra verði 30 dögum eftir að ákvörðun um sekt var tekin. Þá er lagt til að kveðið verði á um að hafi stjórnvaldssekt ekki verið greidd innan 15 daga frá gjalddaga hennar skuli greiða dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar. Loks er lagt til að ákvarðanir Fiskistofu um álagningu stjórnvaldssekta verði aðfararhæfar.

Með 5. mgr. er lagt til að heimild Fiskistofu til að leggja á stjórnvaldssektir falli brott þegar tiltekinn tími er liðinn frá því að háttsemi lauk á sama hátt og lagt er til um heimild stofnunarinnar til að svipta skip veiðileyfi og afturkalla leyfi til vigtunar sjávarafla í 5. og 6. gr. frumvarpsins. Um skýringar vísast því til skýringa með ákvæði 5. gr. að breyttu breytanda. Með 6. mgr. er svo lagt til að áfram verði kveðið á um það að beita skuli ákvæðum laga um sérstakt gjald vegna ólögmeats sjávarafla vegna brota gegn lögumum eftir því sem við á en ákvæðið er samhljóða gildandi ákvæði 3. mgr. 23. gr. laganna.

Með 7. mgr. er lagt til að skýrlega verði kveðið á um það að Landhelgisgæslunni verði heimilt að láta Fiskistofu í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 1. mgr. Umrædd tillaga helst í hendur við þær breytingar sem ráðgerðar eru með 12. gr. frumvarpsins en þar er lagt til að það verði háð mati Fiskistofu og Landhelgisgæslunnar hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Því getur háttáð þannig til að starfsmenn Landhelgisgæslunnar verði áskynja um brot og afli upplýsinga og gagna af því tilefni en mat aðila verði að viðkomandi máli skuli lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Er því nauðsynlegt að skýrlega sé kveðið á um að Landhelgisgæslunni verði heimilt að láta Fiskistofu slíkar upplýsingar og gögn í té. Er umrædd tillaga því liður í því að tryggja að sambærileg mál hljóti sambærilega meðferð.

Líkt og að framan greinir er ráðgert að frumvarpsgreinin komi í stað 18. gr. gildandi laga þar sem kveðið er á um málskot til ráðuneytisins. Með 10. gr. frumvarpsins er svo lagt til að kveðið verði á um málskot í 20. gr. laganna. Áfram er hins vegar gert ráð fyrir því að ákvörðunum Fiskistofu þar sem einvörðungur er kveðið á um sviptingu veiðileyfis, afturköllun vigtunarleyfis eða afturköllun leyfis erlends fiskmarkaðar til að móttaka afla íslenskra fiskskipa sem ekki hefur verið endanlega veginn verði skotið til ráðuneytisins.

Um 8. gr.

Með 8. gr. frumvarpsins er lagt til að á eftir 18. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar komi þrjár nýjar greinar, 18. gr. a - 18. gr. c. Þannig er í a-lið lagt til að kveðið verði á um að Fiskistofa geti fallið frá beitingu viðurlaga vegna brota á umræddum lögum ef um fyrsta brot viðkomandi er að ræða, brot telst óverulegt eða af öðrum ástæðum er ekki talin þörf á viðurlögum með hliðsjón af almennum réttarvörslusjónarmiðum. Þannig er ráðgert að Fiskistofa geti þrátt fyrir niðurstöðu um að brot hafi átt sér stað fallið frá beitingu viðurlaga á þeim grundvelli. Umrædd tillaga er liður í því að tryggja að mat fari fram áður en viðurlögum er beitt og að ekki sé farið strangar í sakirnar en nauðsyn ber til.

Í b-lið 8. gr. er svo lagt til að kveðið verði á um að Fiskistofu sé við ákveðnar aðstæður heimilt að ljúka málum vegna brota á lögunum eða ákvörðunum stofnunarinnar teknum á grundvelli þeirra með sátt. Nánar tiltekið er ráðgert að aðili sem brotið hefur gegn lögunum eða ákvörðunum Fiskistofu teknum á grundvelli þeirra geti óskað eftir því að málinu verði lokið með þeim hætti ef viðkomandi gengst við broti. Lagt er til að slík sátt geti eftir atvikum falið í sér að hinn brotlegi greiði stjórnvaldssekt og undirgangist tiltekna skuldbindingar. Loks er lagt til að Fiskistofa setji nánari reglur um framkvæmd ákvæðisins. Umrædd tillaga er liður í því að efla skilvirkni eftirlits Fiskistofu en eðli máls samkvæmt er ekki þörf á hefðbundinni málsmeðferð ef vilji aðila stendur til að ljúka máli með þessum hætti.

Í c-lið er svo lagt til að lögfest verði ákvæði sem tryggir rétt aðila til að fella ekki á sig sök. Þannig er með frumvarpsgreininni kveðið á um að í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssekta eða kæru til lögreglu hafi maður, sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögnum eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðunum um brot hans. Þá er lagt til að sérstaklega verði áréttað að Fiskistofu eða ef við á Landhelgisgæslunni beri að leiðbeina hinum grunaða um þennan rétt. Þar sem ráðgert er að í ákveðnum tilvikum geti máli sem beinist að einstaklingi lokið hvort heldur sem er með álagningu stjórnvaldssektar eða kæru til lögreglu er mikilvægt að umræddur réttur verði tryggður.

Um 9. gr.

Lagt er til að ákvæði 19. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar falli brott. Helst sú tillaga í hendur við þær breytingar sem lagðar eru til með frumvarpinu að öðru leyti. Þannig þykir ekki þörf á að kveða sérstaklega á um ítrekunaráhrif þegar tryggt er að mat fari fram á því hvort forsendur standi til að beita viðurlögum í hverju tilviki fyrir sig og kostur á fleiri en einu úrræði í því sambandi með hliðsjón af eðli og umfangi þess brots sem um er að ræða. Í því sambandi skal og tekið fram að með 7. gr. frumvarpsins er lagt til að við ákvörðun sektar skuli auk annars tekið tillit til þess hvort um ítrekað brot er að ræða. Ítrekun getur því haft þýðingu í því sambandi verði frumvarpið að lögum.

Um 10. gr.

Með frumvarpsgreininni eru lagðar til breytingar á 20. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Lagt er til að þar verði með heildstæðum hætti kveðið á um málskot ákvarðana Fiskistofu á grundvelli laganna, fresti í því sambandi og áhrif slíks málskots. Líkt og fram kemur í greininni er áfram gert ráð fyrir því að ákvörðunum Fiskistofu þar sem einvörðungu er kveðið á um sviptingu veiðileyfis, afturköllun vigtunarleyfis eða afturköllun leyfis erlends fiskmarkaðar til að móttaka afla íslenskra fiskskipa sem ekki hefur verið endanlega veginn verði skotið til ráðuneytisins. Hins vegar er gert ráð fyrir því að ákvörðunum stofnunarinnar um álagningu stjórnvaldssekta sem og ákvörðunum stofnunarinnar þar sem samhliða er kveðið á um álagningu stjórnvaldssektar og sviptingu eða afturköllun leyfis verði eingöngu skotið til dómstóla enda hafa dómstólar lokaorðið um gildi allra þátta ákvarðana um stjórnvaldssektir.

Um 11. gr.

Með 11. gr. frumvarpsins eru lagðar til breytingar á 23. gr. laganna. Áfram er gert ráð fyrir því að brot gegn lögunum varði refsingu en lagt til að afmarkað verði nánar hvaða brot falli

þar undir. Ekki er lögð til breyting á saknæmisskilyrðum eða refsiramma. Þá er lagt til að efni 24. gr. laganna verði í meginatriðum fellt undir 23. gr. þeirra. Loks er lagt til að heimilt verði að gera upptækan ávinning sem hlotist hefur af broti.

Um 12. gr.

Lagt er til að í stað 24. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar sem með 11. gr. frumvarpsins er lagt til að verði sameinuð 23. gr. laganna komi nýtt ákvæði sem miðar að því að tryggja að sambærileg mál hljóti sambærilega meðferð. Líkt og áður er vikið að hefur framkvæmdin almennt verið sú að ef starfsmenn Landhelgisgæslunnar verða áskynja um brot eru þau kærð til lögreglu en ef starfsmenn Fiskistofu verða áskynja um brot eru þau send lögfræðisviði stofnunarinnar til meðferðar. Því getur samkvæmt gildandi lögum komið til þess að sambærileg mál sæti ólíkri meðferð. Til að koma í veg fyrir það er með 1. mgr. frumvarpsgreinarinnar lagt til að lögfest verði ákvæði sem mælir fyrir um það að brot gegn viðkomandi lögum sæti aðeins rannsókn sakamáls að undangenginni kæru Fiskistofu eða Landhelgisgæslunnar til lögreglu. Með 2. mgr. er svo lagt til að kveðið verði á um það að ef meint brot á lögnum varðar bæði stjórnvaldssektum og refsingu skuli Fiskistofa og Landhelgisgæslan meta hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Ráðgert er að ef brot telst meiri háttar í þeim skilningi að það hafi verið framið með sérstaklega vítavörðum hætti eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi þess skuli það alla jafna kært til lögreglu. Þá er lagt til að sérstaklega verði tekið fram í ákvæðinu að gæta skuli samræmis við úrlausn sambærilegra mála. Í því felst eðli máls samkvæmt að nauðsynlegt er að Fiskistofa og Landhelgisgæslan hafi samráð um mat á því hvort einstök mál skuli kærð til lögreglu. Verði frumvarpið að lögum má því gera ráð fyrir því að þeim brotum á löggjöf á sviði fiskveiðistjórnunar sem sæta rannsókn sakamáls muni fækka verulega og það verði einungis í undantekningartilvikum sem mál sæta slíkri meðferð. Loks er vert að áréttu að það er gert ráð fyrir því að mál verði *annað hvort* kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun hjá Fiskistofu. Með kæru til lögreglu lýkur því rannsókn Fiskistofu af viðkomandi máli. Að því sögðu er þó gert ráð fyrir því í 6. mgr. að ákærandi geti sent mál sem kært hefur verið til lögreglu til Fiskistofu á ný til meðferðar og ákvörðunar telji hann ekki standa efni til útgáfu ákæru vegna þess brots sem um er að ræða. Sama mál getur hins vegar aldrei verið til eiginlegrar meðferðar hjá bæði Fiskistofu og lögreglu á sama tíma og hinn brotlegi því aldrei sætt tvöfaldri refsingu eða málsmeðferð. Með 4. mgr. er lagt til að kveðið verði á um það að afrit allra viðeigandi gagna skuli fylgja kæru til lögreglu sem og að ákvæði IV.-VII. kafla stjórnsýslulaga skuli ekki gilda um ákvörðun um að kæra mál til lögreglu. Er það í samræmi við sambærileg ákvæði í öðrum lögum. Loks er í 5. og 6. mgr. lagt til að mælt verði fyrir um heimild Fiskistofu og Landhelgisgæslunnar til að láta lögreglu og ákærvaldi í té upplýsingar og gögn viðvíkjandi þeim brotum sem um er að tefla og taka þátt í rannsóknaraðgerðum vegna þeirra og öfugt.

Um 13. gr.

Með frumvarpsgreininni eru lögð til sambærileg breyting á 10. mgr. 6. gr. laga um stjórn fiskveiða og lögð er til með 5. gr. frumvarpsins á 1. mgr. 15. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Enn fremur er á sama hátt lagt til að við ákvæðið bætist ný málsgrein þar sem kveðið verði á um brottfall heimildar Fiskistofu til að svipta skip leyfi til fristundaveiða

að tilteknum tíma liðnum. Um skýringar vísast því til skýringa með ákvæði 5. gr. að breyttu breytanda.

Um 14. gr.

Með 14. gr. frumvarpsins er annars vegar lagt til að lokamálsliður 2. tölul. 4. mgr. 13. gr. laga um stjórn fiskveiða falli brott og hins vegar að á eftir 4. mgr. ákvæðisins komi tvær nýjar málsgreinar þar sem nánar verði afmarkað með hvaða hætti raunveruleg yferráð samkvæmt 2. tölul. 4. mgr. ákvæðisins geta skapast. Í 4. mgr. 13. gr. laga um stjórn fiskveiða er tilgreint hverjir skuli teljast tengdir aðilar. Um tillögu þá sem greinin hefur að geyma er fjallað í almennum athugasemdum, en áréttá má að niðurstaða um það hvort raunveruleg yferráð á öðrum grundvelli en tilgreint er í 1. tölul. 4. mgr. 13. gr. eru fyrir hendi er óhjákvæmilega matskennd. Það gerir þá kröfu til Fiskistofu að lagt sé ígrundað mat á það með hliðsjón af frumvarpsgreininni hvort einn aðili fari í reynd með raunveruleg yferráð yfir öðrum þó svo að einn eða fleiri af þeim þáttum sem þar eru tilgreindir séu fyrir hendi. Það er því svo dæmi sé nefnt ekki sjálfgefið að stjórnunar- eða fjölskyldutengsl við eiganda meiri hluta hlutafjár í félagi leiði til þess að raunveruleg yferráð teljist vera fyrir hendi heldur þarf að meta það í hverju tilviki fyrir sig með hliðsjón af aðstæðum öllum.

Um 15. gr.

Með frumvarpsgreininni eru lagðar til breytingar á 14. gr. laga um stjórn fiskveiða. Í fyrsta lagi er lagt til að í stað þess að lögaðilum sem eiga fiskiskip með aflahlutdeild skuli veita Fiskistofu þær upplýsingar sem kveðið er á um í 1. mgr. 14. gr. *reglubundið* er lagt til að eftirlitið verði á forræði Fiskistofu sem veitt er skýr heimild til að afla þeirra upplýsinga og gagna frá eigendum eða útgerðum fiskiskipa sem stofnunin telur nauðsynleg til að hafa eftirlit með því að aflahlutdeild fiskiskipa í eigu einstakra aðila eða tengdra aðila fari ekki umfram þau mörk sem sett eru í 1. eða 2. mgr. 13. gr. laganna. Þá er lagt til að Fiskistofa geti einnig óskað eftir upplýsingum og gögnum frá embætti ríkisskattstjóra, fyrirtækjaskrá og Þjóðskrá Íslands við framkvæmd eftirlitsins. Á grundvelli þessa ákvæðis er því ráðgert að Fiskistofa geti auk annars aflað þeirra gagna sem stofnunin telur nauðsynlegt til að leggja mat á það hvort aðilar skuli teljast tengdir samkvæmt 4. mgr. 13. gr. Eftir sem áður er aðilum gert að upplýsa Fiskistofu ef fyrirjáanlegt er að aflahlutdeild fiskiskipa einstakra eða tengdra aðila fari umfram þau mörk sem sett eru í 1. eða 2. mgr. 13. gr. laganna. Þá er lagt til að það sé í höndum Fiskistofu að kynna aðilum ef stofnunin telur að hann eða tengdir aðilar fari umfram lögbundin mörk og hve há aflahlutdeildin er. Þá er lagt til að Fiskistofa birti upplýsingar um eignarhald 30 stærstu handhafa aflahlutdeilda og krókaaflahlutdeilda á heimasíðu sinni. Miðar þessi tillaga að því að auka gagnsæi um eignarhald fyrirtækja sem eiga fiskiskip með aflahlutdeild. Að lokum eru þau nýmæli lögð til að seljendur og kaupendur á hlut í útgerðarfélögum verði gert að tilkynna Fiskistofu um kaupin.

Með þessum tillögum er miðað að því að styrkja verulega eftirlit Fiskistofu með því að aflahlutdeild fiskiskipa í eigu einstakra aðila, einstaklinga eða lögaðila, eða í eigu tengdra aðila fari ekki umfram lögbundin mörk.

Um 16. gr.

Með 16. gr. frumvarpsins eru lagðar til breytingar á 17. gr. laga um stjórn fiskveiða. Í fyrsta lagi er lagt til að 1. mgr. falli brott. Í 2. gr. frumvarpsins er lögð til ný 4. mgr. 8. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar er varðar skil á aflaupplýsingum og er því óþarft að kveða

einnig á það í lögum um stjórn fiskveiða. Í öðru lagi er lagt til að lokamálsliður 3. mgr. falli brott. Helst sú tillaga í hendur við þá breytingu sem lögð er til með 18. gr. frumvarpsins en þar er ráðgert að Fiskistofa geti lagt stjórnvaldssekt á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, vegna vanrækslu á tilkynningarskyldu samkvæmt umræddu ákvæði. Í þriðja lagi er lagt til að gerð verði sú breyting að vanhöld á upplýsingagjöf samkvæmt 2. mgr. 17. gr. laganna varði dagsektum. Samkvæmt umræddu ákvæði er útgerðarmönnum, skipstjórnarmönnum og kaupendum afla, svo og umboðsmönnum, útflytjendum, flutningsaðilum, bönkum, lánastofnunum og opinberum stofnunum, skylt að láta ráðuneytinu eða Fiskistofu ókeypis í té og í því formi, sem ráðherra ákveður, allar þær upplýsingar sem unnt er að láta í té og nauðsynlegar eru taldar vegna eftirlits með framkvæmd laganna. Engin viðurlög eru við því að veita ekki umbeðnar upplýsingar og því hefur í framkvæmd reynst örðugt að knýja fram upplýsingar ef aðilar verða ekki við beiðni Fiskistofu þar að lútandi. Er því lagt til að á eftir 3. mgr. komi þrjár nýjar málsgreinar sama efnis og lagt er til með 1. mgr. frumvarpsins að komi í stað 3. og 4. mgr. 12. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Um skýringar vísast því til skýringa með ákvæði 3. gr. að breyttu breytanda.

Um 17. gr.

Með 17. gr. frumvarpsins eru lagðar til sams konar breytingar á 24. gr. laga um stjórn fiskveiða og lagðar eru til með 5. gr. frumvarpsins á 15. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Um skýringar vísast því til skýringa með ákvæði 5. gr. að breyttu breytanda.

Um 18. gr.

Með frumvarpsgreininni er lagt til að í stað 25. gr. laga um stjórn fiskveiða komi nýtt ákvæði sem kveður á um að Fiskistofa geti lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, ef viðkomandi eða einhver sem starfar í hans þágu brýtur gegn þeim ákvæðum laganna sem tilgreind eru í 1. mgr. frumvarpsgreinarinnar. Ákvæðið er að breyttu breytanda samhljóða því ákvæði sem lagt er til að tekið verði upp í 18. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 7. gr. frumvarpsins. Um skýringar vísast því til skýringa með því ákvæði. Vert er að áréttu að áfram er ráðgert að brot gegn lögnum varði refsingu en lagt til með 21. gr. frumvarpsins að mælt verði fyrir um það í nýrri 30. gr. sem er efnislega samhljóða gildandi ákvæðum 25. gr. og 26. gr. laganna.

Um 19. gr.

Með 19. gr. frumvarpsins er lagt til að í stað 26. gr. laga um stjórn fiskveiða komi nýtt ákvæði sem kveður á um að Fiskistofa geti fallið frá beitingu hvers konar viðurlaga vegna brota á lögnum við tilteknar aðstæður. Ákvæðið er efnislega samhljóða því ákvæði sem lagt er til að tekið verði upp sem 18. gr. a laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 8. gr. frumvarpsins. Um skýringar vísast því til skýringa með því ákvæði. Líkt og að framan greinir er áfram ráðgert að brot gegn lögnum varði refsingu en lagt til með 21. gr. frumvarpsins að mælt verði fyrir um það í nýrri 30. gr. sem er efnislega samhljóða gildandi ákvæðum 25. gr. og 26. gr. laganna.

Um 20. gr.

Lagt er til að tekið verði upp nýtt ákvæði 27. gr. laga um stjórn fiskveiða en eldra ákvæði 27. gr. var fellt brott með lögum nr. 88/2008 um meðferð sakamála. Þannig er lagt til að kveðið

verði á um að Fiskistofu sé við ákveðnar aðstæður heimilt að ljúka málum vegna brota á lögnum eða ákvörðunum stofnunarinnar teknum á grundvelli þeirra með sátt. Ákvæðið er efnislega samhljóða því ákvæði sem lagt er til að tekið verði upp sem 18. gr. b laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 8. gr. frumvarpsins. Um skýringar vísast því til skýringa með því ákvæði.

Um 21. gr.

Með 21. gr. frumvarpsins er lagt til að á eftir 27. gr. laga um stjórn fiskveiða komi fjórar nýjar greinar sem verði 28.-31. gr. laganna. Þannig er í a-lið 21. gr. lagt til að lögfest verði ákvæði sem tryggir rétt aðila til að fella ekki á sig sök. Ákvæðið er efnislega samhljóða því ákvæði sem lagt er til að tekið verði upp sem 18. gr. c laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 8. gr. frumvarpsins. Um skýringar vísast því til skýringa með því ákvæði. Með b-lið 21. gr. er svo lagt til að lögfest verði ákvæði sem mælir með heildstæðum hætti fyrir um málskot ákvarðana Fiskistofu á grundvelli laganna, fresti í því sambandi og áhrif slíks málskots. Ákvæðið er að breyttu breytanda samhljóða því ákvæði sem lagt er til að verði 20. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 10. gr. frumvarpsins. Um skýringar vísast því til skýringa með því ákvæði. Með c- og d-liðum 21. gr. er svo lagt til að tekin verði upp sams konar ákvæði og með 11. og 12. gr. frumvarpsins er lagt til að verði 23. og 24. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Um skýringar vísast því til skýringa með 11. og 12. gr. frumvarpsins að breyttu breytanda. Rétt er að taka fram að það ákvæði sem lagt er til að tekið verði upp með c-lið 21. gr. er í meginatriðum efnislega samhljóða ákvæðum gildandi 25. og 26. gr. laganna. Þannig er áfram gert ráð fyrir því að brot gegn lögnum varði refsingu en lagt til að afmarkað verði nánar hvaða brot falli þar undir. Ekki er lögð til breyting á sagnæmisskilyrðum eða refsiramma. Lagt til að heimilt verði að gera upptækan ávinning sem hlotist hafur af broti en slíkt ákvæði er ekki í gildandi lögum að því er ávinning af broti á lögum um stjórn fiskveiða varðar. Tillagan er því liður í því að koma á heildstæðu viðurlagakerfi í samræmi við tillögur verkefnastjórnarinnar að því leyti.

Um 22. gr.

Með frumvarpsgreininni er lagt til að í stað 15. gr. laga um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands komi nýtt ákvæði sem kveður á um að Fiskistofa geti svipt skip leyfi til veiða í atvinnuskyni fyrir brot á lögnum eða reglum settum samkvæmt þeim. Ákvæðið er efnislega samhljóða ákvæði 24. gr. laga um stjórn fiskveiða að teknu tilliti til þeirra breytinga á því ákvæði sem lagðar eru til með 17. gr. frumvarpsins. Er því lagt til að Fiskistofu verði veitt sams konar heimild til að svipta skip leyfi til veiða í atvinnuskyni vegna brota á lögum um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands og stofnunin hefur vegna brota á lögum um umgengni um nytjastofna sjávar og lögum um stjórn fiskveiða. Tillagan er liður í því að koma á heildstæðu viðurlagakerfi í samræmi við tillögur verkefnastjórnarinnar þar að lútandi. Tekið skal fram að samhliða er lagt til að gildandi ákvæði 21. gr. laganna þar sem mælt er fyrir um að Fiskistofa skuli svipta skip sérveiðileyfum á grundvelli laganna ef útgerð eða áhöfn skips eða aðrir þeir sem í þágu útgerðar starfa hafa brotið gegn ákvæðum laganna eða reglum settum samkvæmt þeim falli brott.

Um 23. gr.

Lagt er til að í stað 16. gr. laga um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands komi nýtt ákvæði sem kveður á um að Fiskistofa geti lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, ef viðkomandi eða einhver sem starfar í hans þágu brýtur gegn þeim ákvæðum laganna sem tilgreind eru í 1. mgr. frumvarpsgreinarinnar. Ákvæðið er að breyttu breytanda samhljóða því ákvæði sem lagt er til að tekið verði upp í 18. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 7. gr. frumvarpsins. Um skýringar vísast því til skýringa með því ákvæði. Vert er að árétta að áfram er ráðgert að heimilt verði að gera upptæk þau veiðarfæri sem notuð hafa verið við tiltekin brot á lögnum sem og þann afla sem veiðst hefur við slík brot. Með frumvarpinu er hins vegar lagt til að það ákvæði verði hluti af 17. gr. laganna.

Um 24. gr.

Með 24. gr. frumvarpsins er lagt til að á eftir 16. gr. laga um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands komi fjórar nýjar greinar sem verði 16. gr. a – 16. gr. d. Ákvæði a – c-liða 24. gr. eru efnislega samhljóða þeim ákvæðum sem lagt er til að tekin verði upp sem 18. gr. a – 18. gr. c laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 8. gr. frumvarpsins og vísast því til skýringa með því ákvæði. Með ákvæði d-liðar er svo lagt til að kveðið verði með heildstæðum hætti á um málskot ákvarðana Fiskistofu á grundvelli laganna, fresti í því sambandi og áhrif slíks málsskots. Ákvæðið er að breyttu breytanda efnislega samhljóða því ákvæði sem lagt er til að verði 20. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 10. gr. frumvarpsins. Vísast því til skýringa með því ákvæði.

Um 25. gr.

Með frumvarpsgreininni eru lagðar til breytingar á 17. gr. laga um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands. Áfram er gert ráð fyrir því að brot gegn lögnum varði refsingu en lagt til að afmarkað verði nánar hvaða brot falli þar undir. Ekki er lögð til breyting á sagnæmisskilyrðum eða refsiramma. Þá er lagt til að efni 18. gr. laganna verði í meginatriðum fellt undir 17. gr. þeirra. Loks er lagt til að áfram verði heimilt að gera upptækan ávinning sem hlotist hefur af broti sem og þann afla sem veiðst hefur við brot líkt og kveðið er á um í gildandi ákvæði 16. gr. laganna.

Um 26. gr.

Lagt er til að í stað 18. gr. laga um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands sem með 23. gr. frumvarpsins er lagt til að verði sameinað 17. gr. laganna komi nýtt ákvæði sem miðar að því að tryggja að sambærileg mál hljóti sambærilega meðferð. Ákvæðið er efnislega samhljóða því ákvæði sem lagt er til með 12. gr. frumvarpsins að komi í stað 24. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Um skýringar vísast því til skýringa með 12. gr. frumvarpsins.

Um 27. gr.

Með frumvarpsgreininni er lagt til að ákvæði 21. gr. laga um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands falli brott enda lagt til að efni þess verði tekið upp í önnur ákvæði.

Um 28. gr.

Með 28. gr. frumvarpsins eru lagðar til breytingar á 3. gr. laga um veiðar og vinnslu erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands. Samkvæmt 3. mgr. 3. gr. laganna er kaupendum afla, svo og umboðsmönnum, útflytjendum, flutningsaðilum, bönkum, lánastofnunum og

opinberum stofnunum skylt að láta ráðuneytinu eða Fiskistofu í té, ókeypis og í því formi sem þessi stjórnvöld ákveða, allar þær upplýsingar sem unnt er að láta í té og nauðsynlegar eru taldar vegna eftirlits með framkvæmd ákvæðis 3. gr. Engin viðurlög eru við því að veita ekki umbeðnar upplýsingar og því hefur í framkvæmd reynst örðugt að knýja fram upplýsingar ef aðilar verða ekki við beiðni Fiskistofu þar að lútandi. Er því lagt til að á eftir 6. mgr. 3. gr. laganna komi þrjár nýjar málsgreinar sama efnis og lagt er til með 3. gr. frumvarpsins að komi í stað 3. og 4. mgr. 12. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Um skýringar vísast því til skýringa með ákvæði 3. gr. að breyttu breytanda.

Um 29. gr.

Lagt er til að ákvæði 5. gr. laganna verði einfaldað og uppfært. Ákvæðið mælir fyrir um að erlend skip sem stunda veiðar fiskveiðilandhelgi Íslands skuli fara eftir íslenskum reglum varðandi veiðarnar. Of takmarkandi er að tiltaka hvaða ákvæði gilda um veiðar erlendra skipa líkt og gert er í gildandi lögum auk þess sem einhverjar tilvísanir vísa til eldri laga sem fallin eru brott. Meginreglan er að erlend skip sem stunda veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands lúta íslenskum lögum varðandi veiðarnar nema um annað sé sérstaklega samið í milliríkjasamningum. Sama á við um skip er landa afla sínum í íslenskum höfnu. Sé um að ræða afla sem veiddur hefur verið í fiskveiðilandhelgi Íslands skal fara um vigtun og skráningu eftir þeim lögum og reglum er gilda um vigtun og skráningu afla íslenskra skipa.

Um 30. gr.

Lagt er til að 3. másl. 6. gr. falli brott sem mælir fyrir um að óheimilt sé að gefa út leyfi til erlendra skipa sem notuð hafa verið til brota gegn lögum um fiskveiðistjórn eða öðrum reglum er leiða af milliríkjasamningum.

Um 31. gr.

Með greininni er lagt til að við 8. gr. laga um veiðar og vinnslu erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands bætist ný málsgrein þar sem mælt er fyrir um að heimild Fiskistofu til að svipta skip leyfi til veiða innan fiskveiðilandhelginnar falli niður þegar fimm ár eru liðin frá því háttsemi lauk. Er ákvæðið samhljóða því ákvæði sem lagt er til að tekið verði upp í 3. mgr. 15. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 5. gr. frumvarpsins. Um frekari skýringar vísast því til skýringa með því ákvæði.

Um 32. gr.

Lagt er til að í stað 10. gr. laga um veiðar og vinnslu erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands komi nýtt ákvæði sem mælir fyrir um að Fiskistofa geti lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, ef viðkomandi eða einhver sem starfar í hans þágu brýtur gegn þeim ákvæðum laganna sem tilgreind eru í 1. mgr. frumvarpsgreinarinnar. Ákvæðið er að breyttu breytanda samhljóða því ákvæði sem lagt er til að tekið verði upp í 18. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 7. gr. frumvarpsins. Um skýringar vísast því til skýringa með því ákvæði.

Um 33. gr.

Með frumvarpsgreininni er lagt til að á eftir 10. gr. laga um veiðar og vinnslu erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands komi fjórar nýjar greinar sem verði 10. gr. a – 10. gr. d. Ákvæði a – c-liða 31. gr. eru efnislega samhljóða þeim ákvæðum sem lagt er til að tekin verði upp sem 18. gr. a – 18. gr. c laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 8. gr. frumvarpsins og vísast því til skýringa með því ákvæði. Með ákvæði d-liðar er svo lagt til að kveðið verði með heildstæðum hætti á um málskot ákvarðana Fiskistofu á grundvelli laganna, fresti í því sambandi og áhrif slíks málskots. Ákvæðið er að breyttu breytanda efnislega samhljóða því ákvæði sem lagt er til að verði 20. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 10. gr. frumvarpsins. Um frekari skýringar vísast því til skýringa með umræddu ákvæði.

Um 34. gr.

Með 34. gr. frumvarpsins eru lagðar til breytingar á 11. gr. laga um veiðar og vinnslu erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands. Áfram er gert ráð fyrir því að brot gegn lögunum varði refsingu en lagt til að afmarkað verði nánar hvaða brot falli þar undir. Þá er lagt til að efni 12. gr. og 13. gr. laganna verði fellt undir 11. gr. þeirra. Ekki er ráðgerð breyting á saknæmisskilyrðum en lagt er til að refsiramma verði færður til samræmis við sambærileg ákvæði sem með frumvarpinu er lagt til að tekin verði upp í aðra löggjöf á sviði fiskveiðistjórnunar. Er sú tillaga í samræmi við þá tillögu verkefnastjórnarinnar að komið verði á heildstæðu viðurlagakerfi. Ráðgert er að áfram verði heimilt að gera upptæk öll veiðarfæri og allan afla líkt og kveðið er á um í 2. másl. gildandi ákvæðis 11. gr. Loks er lagt til að heimilt verði að gera upptækan með dómi ávinning sem hlotist hefur af broti sem fellur undir ákvæðið.

Um 35. gr.

Lagt er til að í stað 12. gr. laga um veiðar og vinnslu erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands sem með 34. gr. frumvarpsins er lagt til að sameinað verði 11. gr. laganna komi nýtt ákvæði sem miðar að því að tryggja að sambærileg mál hljóti sambærilega meðferð. Ákvæðið er efnislega samhljóða því ákvæði sem lagt er til með 12. gr. frumvarpsins að komi í stað 24. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Um skýringar vísast því til skýringa með 12. gr. frumvarpsins.

Um 36. gr.

Með frumvarpsgreininni er lagt til að ákvæði 13. gr. laga um veiðar og vinnslu erlendra skipa í fiskveiðilandhelgi Íslands sem með 34. gr. frumvarpsins er lagt til að sameinað verði 11. gr. laganna falli brott.

Um 37. gr.

Lagt er til að í stað 12. gr. laga um fiskveiðar utan lögsögu Íslands komi nýtt ákvæði sem mælir fyrir um að Fiskistofa geti svipt skip leyfi til veiða í atvinnuskyni fyrir brot á lögunum eða reglum settum samkvæmt þeim. Ákvæðið er efnislega samhljóða ákvæði 24. gr. laga um stjórn fiskveiða að teknu tilliti til þeirra breytinga á því ákvæði sem lagðar eru til með 17. gr. frumvarpsins. Er því lagt til að Fiskistofu verði veitt sams konar heimild til að svipta skip leyfi til veiða í atvinnuskyni vegna brota á lögum um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands og stofnunin hefur vegna brota á lögum um umgengni um nytjastofna sjávar og lögum um stjórn

fiskveiða. Tillagan er liður í því að koma á heildstæðu viðurlagakerfi í samræmi við tillögur verkefnastjórnarinnar þar að lútandi.

Um 38. gr.

Lagt er til að í stað 13. gr. laga um fiskveiðar utan lögsögu Íslands komi nýtt ákvæði sem mælir fyrir um að að Fiskistofa geti lagt stjórnvaldssektir á eigendur eða útgerðir fiskiskipa, eftir því sem við á, ef viðkomandi eða einhver sem starfar í hans þágu brýtur gegn þeim ákvæðum laganna sem tilgreind eru í 1. mgr. frumvarpsgreinarinnar. Ákvæðið er að breyttu breytanda samhljóða því ákvæði sem lagt er til að tekið verði upp í 18. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 7. gr. frumvarpsins. Um skýringar vísast því til skýringa með því ákvæði. Vert er að áréttu að áfram er gert ráð fyrir því líkt og í gildandi ákvæði 13. gr. gr. að heimilt verði að gera upptæk þau veiðarfæri sem notuð hafa verið við þau brot gegn lögunum sem varða refsingu en lagt til með 40. gr. frumvarpsins að ákvæði þess efnis verði tekið upp í 14. gr. laganna.

Um 39. gr.

Með frumvarpsgreininni er lagt til að á eftir 13. gr. laga um fiskveiðar utan lögsögu Íslands komi fjórar nýjar greinar sem verða 13. gr. a - 13. gr. d. Ákvæði a – c-liða eru efnislega samhljóða þeim ákvæðum sem lagt er til að tekin verði upp sem 18. gr. a – 18. gr. c laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 8. gr. frumvarpsins og vísast því til skýringa með því ákvæði. Með ákvæði d-liðar er svo lagt til að kveðið verði með heildstæðum hætti á um málskot ákvarðana Fiskistofu á grundvelli laganna, fresti í því sambandi og áhrif slíks málskots. Ákvæðið er að breyttu breytanda efnislega samhljóða því ákvæði sem lagt er til að verði 20. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar með 10. gr. frumvarpsins. Um frekari skýringar vísast því til skýringa með umræddu ákvæði.

Um 40. gr.

Með 40. gr. frumvarpsins eru lagðar til breytingar á 14. gr. laga um fiskveiðar utan lögsögu Íslands. Áfram er gert ráð fyrir því að brot gegn lögunum varði refsingu en lagt til að afmarkað verði nánar hvaða brot falli þar undir. Þá er lagt til að efni 13. gr. og 15. gr. laganna verði felld undir 14. gr. þeirra. Ekki er ráðgerð breyting á saknæmisskilyrðum en lagt er til að refsiramma verði færður til samræmis við sambærileg ákvæði sem með frumvarpinu er lagt til að tekin verði upp í aðra löggjöf á sviði fiskveiðistjórnunar. Er sú tillaga í samræmi við þá tillögu verkefnastjórnarinnar að komið verði á heildstæðu viðurlagakerfi.

Um 41. gr.

Lagt er til að í stað 15. gr. laga um fiskveiðar utan lögsögu Íslands sem með 40. gr. frumvarpsins er lagt til að sameinað verði 14. gr. laganna komi nýtt ákvæði sem miðar að því að tryggja að sambærileg mál hljóti sambærilega meðferð. Ákvæðið er efnislega samhljóða því ákvæði sem lagt er til með 12. gr. frumvarpsins að komi í stað 24. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar. Um skýringar vísast því til skýringa með 12. gr. frumvarpsins.

Um 42. gr.

Í 42. gr. frumvarpsins er lagt til að Fiskistofa fái heimild til að nýta fjarstýrð loftför og sjóför í eftirlitsstörfum sínum sem eru búin myndavélum til upptöku, eða annan fjarstýrðan

sjálfvirkan búnað sem getur safnað upplýsingum. Ljóst er að sú vöktun sem lögð er fram í ákvæðinu er í eðli sínu rafræn vöktun og rafræn vinnsla persónuupplýsinga í skilningi laga nr. 90/2018, um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga og þarf þar með að uppfylla skilyrði þeirra laga. Við samningu ákvæðisins var litið til laga um persónuvernd en í 14. gr. þeirra laga er fjallað um rafrænt eftirlit og skilyrði þess. Í athugasemdum við ákvæðið kemur fram að rafrænt eftirlit megi fara fram með leynd ef það styðst við skýra lagaheimild eða dóm. Um rafrænt eftirlit gilda reglur nr. 837/2006, um rafræna vöktun og meðferð persónuupplýsinga sem verða til við rafræna vöktun. Í 5. gr. reglnanna kemur fram að við rafræna vöktun skal þess gætt að ganga ekki lengra en bryna nauðsyn ber til miðað við þann tilgang sem að er stefnt. Skal gæta þess að virða einkalífsrétt þeirra sem sæta vöktun og forðast alla óþarfa íhlutun í einkalíf þeirra. Við ákvörðun um hvort viðhafa skuli rafræna vöktun skal því ávallt gengið úr skugga um hvort markmiðinu með slíkri vöktun sé unnt að ná með öðrum og vægari raunhæfum úrræðum.

Um 43. gr.

Lagt er til að á eftir 2. gr. laga nr. 36/1992 um Fiskistofu komi nýtt ákvæði um vinnslu persónuupplýsinga sem verður 2. gr. a. laganna. Til að sinna eftirlitshlutverki sínu þá aflar Fiskistofa og vinnur með mikið magn gagna. Sum þessara gagna geta verið persónugreinanleg og því er nauðsynlegt að Fiskistofa hafi heimild til vinnslu persónuupplýsinga. Í lögum um persónuvernd eru persónuupplýsingar skilgreindar sem sérhverjar upplýsingar um persónugreindan eða persónugreinanlegan einstakling. Einstaklingur telst persónugreinanlegur ef unnt er að persónugreina hann, beint eða óbeint, svo sem með tilvísun í auðkenni eins og nafn, kennitölu, staðsetningargögn, netauðkenni eða einn eða fleiri þætti sem einkenna hann í líkamlegu, lífeðlisfræðilegu, erfðafræðilegu, andlegu, efnalegu, menningarlegu eða félagslegu tilliti. Telja verður að útgerðaraðili, skip og skipaskrárnúmer geti fallið undir persónugreinanlegar upplýsingar og er því ljóst að Fiskistofa meðhöndlar persónuupplýsingar í störfum sínum. Þá er einnig nauðsynlegt að setja slíkt heimildaákvæði í lög um Fiskistofu svo stofnunninni sé heimilt að framkvæma rafrænt eftirlit eins og lagt er til í frumvarpinu.

Um 44. gr.

Lagt er til að á eftir 8. gr. laga um Fiskistofu komi nýtt ákvæði sem verði 9. gr. og beri yfirskriftina gagnsæi í störfum Fiskistofu. Með ákvæðinu er lagt til að kveðið verði á um að Fiskistofa skuli birta opinberlega allar ákvarðanir um sviptingu veiðileyfa, afturköllun vigtunarleyfa og álagningu stjórnvaldssekta sem og upplýsingar um gerð sátta. Miðar umrædd tillaga að því að auka gagnsæi í störfum Fiskistofu sem og fyrirsjáanleika fyrir þá sem starfa í greininni og veita bæði þeim og Fiskistofu tilhlýðilegt aðhald.

Um 45. gr.

Lagt er til að sett verði heimild fyrir Fiskistofu, sem bráðabirgðaákvæði, að fara í tilraunaverkefni um hagnýtingu rafræns eftirlits með myndavélum um borð í fiskveiðiskipum. Hagnýting rafræns eftirlits með myndavélum um borð í fiskveiðiskipum til stuðnings við hefðbundið eftirlit með fiskveiðum er kostnaðarminna auk þess sem slík tæki til eftirlits eru líkleg til að draga úr brottkasti vegna fælingar máttis slíks eftirlits. Með ákvæðinu er lagt til að Fiskistofu verði heimilt að fara í samstarf við útgerðaraðila um rafræna vöktun í fiskiskipum. Með verkefninu er ætlað að prófa tækjabúnað og framkvæmd á eftirliti í gegnum myndavélar um borð í fiskveiðiskipum.

Um 46. gr.

Greinin mælir fyrir um gildistöku laganna. Lagt til að lagaskil verði með þeim hætti að ákvæðum frumvarpsins, verði það að lögum, verði einungis beitt um verknaði sem er lokið eftir gildistöku þeirra. Um eldri mál fer samkvæmt eldri ákvæðum laganna.